

הקדמה אחרת לתקוני הזוהר

בראשית ברא אלהים וגומר, פתיב (דניאל יב ג) המשפילים יזוהרו פזוהר הרקיע וגומר, אליו אינון רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יוסי, ורבי חייא, ורבי יצחק, ושאר חבריא, דאזוהרו זהירו לעילא פזוהר הרקיע, מאי פזוהר, אלא פד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא, וקראו ליה ספר הזוהר, ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין פככבים לעולם ועד, דלא אתחשיד נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין, כההוא זמנא דאתחבר האי חבורא, רשותא אתיחיב לאליהו לאסקמא עמהון ביה, ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא, וכל חיילין דמלאכין עלאין, ונשמתין עלאין, למחוי עמהון באסקמותא ורעותא פחדא.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון, אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא בך פלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרינן לון עשר ספירן, לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין, ועלמין דאתגליין, ובהון אתכסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון, ומיחד לון, ובגין דאנת מלגאו, כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר, אתחשיב ליה פאלו אפריש בך.

ואלין עשר ספירן אינון אזלין פסדרן, חד אריה, וחד קצר, וחד בינוני, ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לה, לא לעילא ולא לתתא ולא מפל ספרא, לבושין תקינת לון, דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא, וכמה גופין תקינת לון, דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון, ואתקריאו בתקונא דא, חסד דרושא ימינא, גבורה דרושא שמאלא, תפארת גופא, נצח והוד תרין שוקין, ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה.

חכמה מוקא איהו מחשבה מלגו, בינה לבא ובה הלב מבין, ועל אליו תרין פתיב (דברים כט כח) הנספרות ליהו"ה אלהינו, פתר עליון איהו פתר מלכות, ועליה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהו קרקפתא דתפלי, מלגו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו ארח אצילות, איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי, כמנא דאשקי לאילנא, ואתרפי בההוא שקיו.

רבון העולמים, אנת הוא עלת העלות, סבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו, ויהוה נביעו איהו פנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, ובך לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגו ולבר, ובראת שמיא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, ובארעא אלגין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחייון ועופין וננין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי, ולית דידע בך פלל. (דף יז ע"א) ובר מינה לית יחידא בעלאי ותתאי, ואנת אשתמודע אדון על פלא, וכל ספירן פל חד אית ליה שם ידיע,

ובהון אתקריאו מלאכיא, ואנת לית לך שם ידיע, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו
דכלהו, וכד אנת תסתלק מנהון, אשתארו בלהו שמהן פגופא בלא נשמתא.

אנת חכים ולא פחכמה ידיעא, אנת הוא מבין ולא מפניה ידיעא, לית לך אתר ידיעא אלא
לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא, ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי, דאינון
צדק ומשפט, כפום עובדיהון דבני נשא, דין איהו גבורה, משפט עמודא דאמצעיתא, צדק
מלכותא קדישא, מאזני צדק תרין סמכי קשוט, הין צדק אות ברית, בלא לאחזאה איך אתנהיג
עלמא, אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין, ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי, ולא מפל
אלין מדות בלל.

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידה, דהא רשותא אתהיב לך לגלאה רזין טמירין על ידה, מה
דלא אתהיב רשו לגלאה לשום פר נש עד פען, קם רבי שמעון פתח ואמר, לך יהו"ה הגדולה
והגבורה וכו' (ד"ה א כט יא), עלאין שמעו אינון דמיכין דחברון, ורעיא מהימנא אתערו משנתכון,
הקיצו ורננו שוכני עפר (ישעיהו כו יט), אלין אינון צדיקיא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר
ה ב) אני ישנה ולפי ער, ולא אינון מתים, ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וכו', הקיצו אנת
ואבהן, רעיא מהימנא אתער אנת ואבהן לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא, דעד פען
צדיקיא בלהו דמיכין ושינתא בחוריהון.

מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגמי רעיא מהימנא, ויימא ליה קום רעיא מהימנא, דהא עלך
אתמר (שיר ה ב) קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה, ויימא בהון, פתחי לי אחותי רעיתי
יונתי תפתי, דהא תם עונד פת ציון, לא יוסיף להגלותך (איכה ד כב).

שראשי נמלא טל (שיר ה ב), מאי נמלא טל אלא אמר קודשא בריך הוא, אנת חשיבת דמיומא
דאתחרב פי מקדשא דעאלנא בביתא דילי, ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא
דאנת בגלותא, הרי לך סימנא שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא, שלימו דילה וחיים
דילה איהו טל, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו, וה"א איהי שכינתא דלא מחושבן ט"ל, אלא יו"ד
ה"א וא"ו, דסליקו אתון לחשבן ט"ל, דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין, מיד
קם רעיא מהימנא, ואבהן קדישין עמיה, עד פאן רזא דיהודא, מפאן ואילך פרשתא קדמא
דסתרי אזרייתא.

פתח רבי שמעון ואמר, בראשית ברא אלהים, סוד יהו"ה ליריאיו ובריתו להודיעם (תהלים כה יד),
סוד אלין אינון שבועין אנפין, דאתפרש מלת בראשית בהאי פרשתא.

תקונא קדמא

בראשית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא איהו תרעא דצדיקיא,
דאית לון רשו לאעלא תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דף יח ע"א) צדיקיא, אתדחיין מתמן, בה רשימין

ומצויירין ומתחלקין דיוקנין דעלאין ותתאין, צינרא דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאלא, ורשימא דנשרא באמצעייתא, ורוא דמלה ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הימין לארבעתם וכו' (יחזקאל א י), לכל חיותא ארבע אנפין, אלין ארבע אתון דישא דיחו"ה, דנהיר בהון, מלפא דכלהו חיוון דא אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק בהשפון חה, דמות אדם דא שכינתא קדישא, דאיהו דיוקניה.

איהי חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח ו) שימני כחותם על לבה, דהכי אמרת שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא, דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, כההוא חותם דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא, לאשתמודעא ביה, ובגין כך אמרה פנסת ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבה, פרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לפא, כחותם על זרועה, כתפלין דרישא דאינון תלין רצועין לכל סטרין על לפא ודרועא, ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא בריה הוא, ועוד שימני כחותם דא חותם דאות ברית קדש, והוא אות ברית שבת קדש וימים טובים.

פי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי אפרשותא דקודשא בריה הוא ושכינתא מישראל, כפרישו דנשמטא ורוחא ונפשא מגופא, ותו פי עזה כמות אהבה, כד ישראל מיחדין שמה דקודשא בריה הוא ברחימו, ואמרי הבוחר בעמו ישראל באהבה, קשה כשאל קנאה דקודשא בריה הוא דאיהו יקני עליהו, בזמנא דיפקון מן גלותא, דאיהו יהא בההוא זמנא קנא ונוקם ובעל חמה, רשפיה רשפי אש, כההוא זמנא יתער שמאלא בשלהובין דיליה, דאינון רשפי אש, שלהבת י"ה, ויוקיד כמה היכלין דבתי עבודה זרה, ויטול נוקמין מעמלק, דאיהו אומי בתרין אתון דישא קדישא דאינון י"ה, לנטלא נוקמא מניה, דא הוא דכתוב (שמות יז טז) ויאמר פי יד על פס י"ה, ודא איהו רשפי אש שלהבת י"ה.

וישראל אמרין, רבון עלמא, אף על גב דאנא בגלותא מרחקא מפה, שימני כחותם על לבה, ולא יתעדי מינן דיוקנך, דאיהי חותם דילך, שכינתא דילך, דבגינה אנת הוית דכיר לן בגלותא, וחותמא דקודשא בריה הוא ודאי איהי שכינתא.

בראשית ברא, ב' איהי ודאי, בה פתחת אורייתא בב', ודא בראשית ב' ראשית, ב' איהו ודאי, אוצרא דכלא, עלה אתמר (ישעיהו לג ו) יראת יי' היא אוצרו.

(ודא תקונא תניינא)

(בראשית, זמנין סגיאין אינון פאורייתא ראשית, וכל חד אתפרש פאתריה, קדמא איהו יהו"ה קנני ראשית דרבו (משלי ח כב), ודא אורייתא, דאית בה טעמי ונקודי ואתוון, וכמה פקודין דעשה ולא תעשה, דכלהו תלין בשם יהו"ה, דא הוא דכתוב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו',

שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, זְכַרִי עִם ו"ה רַמ"ח, שְׁס"ה מְשַׁמְּאֵלָא מְדַחֵילוּ דְגַבְוֵרָה אֲתִיְהִיבוּ, פְּחַד
יִצְחָק).

תקונא תליתאה (תקונא תניינא)

בְּרֵאשִׁית, תַּמְן יֵרָא"ת, מַה אֲשַׁתָּאֵר מֵאִינוֹן אַתְּוֹן, ש"ב, וְרוּזָא דְמַלְכָּה שָׁב (דף יח ע"ב) בְּיֵרֵאת יְהו"ה,
וְאִם לִית דְּחִילוֹ לִית חֲכָמָה, בְּמַה דְּאוּקְמוּנָה אִם אִין יֵרֵאה אִין חֲכָמָה, בְּגִין דְּיֵרֵאה הִיא אוּצְרָא
לְחֲכָמָה, אִיהִי גְנִיזוּ דִילָהּ, אִיהִי טְמִירוּ דִילָהּ, אִיהִי בֵיתָא דְמַלְכָּא.

וְדָא תְקוּנָא תְלִיתָאָה פְּגוּנָא דָא

בְּרֵאשִׁית, רֵא"ש בִּי"ת, וְרוּזָא דְמַלְכָּה בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בֵּית (משלי כד ג), וּמָאן דְּבִעֵי לְמַחְזִי לְמַלְכָּא, לִית
לִיה רִשׁוֹ לְמַחְזִייה אֶלָּא בְּבִיתֵיה, וְרוּזָא דְמַלְכָּה חֲכָמָה לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֶלָּא בְּבִיתֵיה.

פְּגוּנָא דָא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאִיהוּ יְהו"ה, לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא לְנַבִּיא וְחוּזָה אֶלָּא בְּהִיכְלֵיהּ, דְאִיהוּ
אֲדוּנִי, וְרוּזָא דְמַלְכָּה וְיִי בְּהִיכַל קְדִישׁוֹ (חֲבֻקֻק ב כ), וְאִיהִי כְלִילָא מְשַׁבְּעָה הִיכְלִין, מְשַׁבְּעָה אֲרַעִין,
וְעַלְיָהּ אָמַר דָּוִד (שם קטז טו) אֲתַחֲלִיף לְפָנַי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, וְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ
כְּלִיל שֶׁבַע רְקִיעִין, וְעַלְיָהּ אָמַר דָּוִד (שם קטו טז) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהו"ה, וְלִית יְדִיעָה כָּלִל בְּמַלְכָּא
וּבְמַלְבוּשֵׁיהּ וּבְתַקּוּנֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעַלְמָא, עַד דְּיַעוּל לְבִיתֵיהּ וְלַהִיכְלֵיהּ, דְאִיהִי ב', וְעַלְהּ אֲתַמַּר
(ישעיהו נו ז) בֵּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

וּמָאן דְאִיהוּ אָדָם בְּדִיוּקְנָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, עַלְיָה נְאָמַר אִין תְּפִלְתּוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת
אֶלָּא בְּבֵית הַכְּנֻסֶת, וְהָא אוּקְמוּנָה מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, וּמָאן דְנִטִיר בְּרִית, אֲתַקְרִי אִישׁ תַּמִּים, וְתַמְן
בְּרֵאשִׁית, בְּרִית א"ש, דְנִטִיר לִיה מְאִשָּׁא דְגִיְהֵנָם, אֲבָל מָאן דְאֲתַעֲסַק בְּאוּרִייתָא וְנִטִיר לָהּ,
אֲתַקְרִי אָדָם, בְּדִיוּקְנָא דְהָהוּא דְלַעֲלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית,
תָּא חֲזִי, כָּל מָאן דְנִטִיר אוֹת בְּרִית, דִּיוּקְנֵיהּ רָשִׁים בְּשַׁכְּינְתָּא וְצַדִּיק, וּמָאן דְאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִייתָא,
דִּיוּקְנֵיהּ רָשִׁים בְּעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא.

תקונא רביעאה

בְּרֵאשִׁית, כְּתִיב (תהלים קיח יט) פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אֲבֵא בָם אוּדָה י"ה, פְּתַחוּ לִי דָא אִינוֹן תְּרִין
עַפְעָפֵי עֵינָא, דְאִינוֹן פְּתַחוּן וְסַגְרִין, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁי כְנָפַיִם לְמַעַלְהּ,
אֲלִין תְּרִין כְּרוּבֵי עֵינָא, פְּרָשִׁי כְנָפַיִם עַפְעָפֵי עֵינָא, וְעוֹד פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אֲלִין אִינוֹן תְּרִין
עֵינִין, בְּזַמְנָא דְאִינוֹן מְסַתְּפִלִין בְּאַרְחַ מִישַׁר, אֲתַמַּר בְּהוֹן וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל אַחִיו, וּבְזַמְנָא דְלֵאוּ
אִינוֹן מְסַתְּפִלִין בְּאַרְחַ מִישַׁר, הָא נְחָשׁ עַקְלָתוֹן תַּמְן, עַלְיָה אֲתַמַּר (רות א יז) כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד וְגוֹמֵר.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

תלת גווי עינא אנון תלת אבהון, דאתמר בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם, בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכנתא דאשתתפת באבהון, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא דבראשית, תמן ראשי תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגלוי ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפלא בהון לעילא, אבא ב"ם בארבעים ותריין אתון דשמא מפרש, למנדע כל את ואת על (דף יט ע"א) תיקונייה, פראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינן אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, פרוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמירן אינן, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא בם אודה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה בחושפן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתר עלאה, ואנן שבע ספירן כליין בשבע שמחון.

וכלהו כליית לון בת שבע, ולית ספירה מכלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברבאן ולאשפעא לתתאין, אלא בבת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הו מריקין לבר מינה הוה פרודא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בהכמתו וגומה, פי אם בזאת, בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא יז ג), דלית רשו לנביא וחפימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהי"ם, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיהודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונא חמישא

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי הא אללהו אזדמן לגביה דרבי שמעון, אמר ליה רבי רבי, והא ב' פתיחא איהי, אם פן במאי איהי מחשבה סתימא בה, אלא בריש הורמנותא דמלפא, בוצינא דקרדינותא, פד מדיד משיחא, האי נקודה, נפיק מינה קו, דסתים ניצוצא, והיא מחשבה פגוונא דא ם, בקדמיתא איהי מ"ם סתימא, וכד אתפשט קו דאיהי ו' מן המדה, איהי אתפתחת ואתעבדת ב', ודא בראשית ב' ראשית, נקודה בהיכליה.

וכד איהי ם סתימא, איהי מ"ם רבתא מלסרבה המשרה (ישעיה ט ו), ואתעבדת עזקא, ובגינה אתמר לגבי כלה, תהא לי מקודשת בטבעת זו ם, ועלה אתמר קוטרא בגולמא, נעוץ בעזקא, ואיהי לא חוור ולא סומק ולא אוכס ולא ירוק ולא גוון פלל, וכד אתפשטא לאנהרא, איהי עבדת גוונין לאנהרא.

וְרָא דְמַלְאָה עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה וְכו' (תהלים קד ב), כַּד אֵיהִי אֹר מְעוּטָף וְלֹא אֶתְפָּשֵׁט, וְאֵיהִו סְתִים, אֶתְקַרֵי אֵינִי, אֹר סְתִים בְּאֵת יו"ד, נְקוּדָה בְּהִכְלִיָּה, כַּד אֶפִּיק י' מֵאֵינִי, אֶתְגַּלְיָא אֹר, וְדָא אֵיהִו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בראשית א ג), וְחֲמִשׁ זְמַנִּין אֹר אֵינִין בְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְאֵינִין ה', וְעַלֵּיהִו אֶתְמַר (ישעיה מ יב) מִי מְדַר בְּשִׁעְלוֹ מִים, וְדָא דְרוּעָא יְמִינָא, וְאֵיהִו גְּזוּן חֲזוֹר, וְשָׁמַיִם בְּזַרְת תַּפְּן, דָּא דְרוּעָא שְׁמֵאֲלָא, דָּאֵיהִו גְּזוּן סוּמְק, וְכָל בְּשִׁלְיֵשׁ עֶפֶר הָאֶרֶץ, דָּא גּוּפָא עֲמוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא, וְדָא גְזוּן יְרוּק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים (דף יט ע"ב) וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנִים, תְּרִי סְמְכֵי קְשׁוּט, וְהֵאֵי ה' אֵיהִי אֶתְפָּשֵׁט לְאֶנְהָרָא בְּחִמֵּשׁ גְּזוּנִין, דְּאֵינִין חֲמִשׁ זְמַנִּין אֹר, י' אֵיהִי מְדָה דִּילָהּ, ה' עֲלָאָה חֲמִשׁ אֹר, ה' תַּתְּאָה חֲמִשׁ גְּזוּנִין דְּנַחְרִין בְּהוֹן חֲמִשׁ אֹר, וְכַד אֶתְפָּשֵׁט ה' עֲלָאָה לְאֶנְהָרָא בְּה' תַּתְּאָה, בְּחִמֵּשׁ גְּזוּנִין (דְּנַחְרִין) דִּילָהּ, מְיָד אֶתְפָּשֵׁט ו' לְגַבְהָ, וְדָא אֵיהִו נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה, וְהֵאֵי כַּד אֵיהִי נְהִירָא בְּגוּנִין דִּילָהּ, אֶתְמַר בְּה' (בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיהָ לְזָבוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְרֵאִיתִיהָ בְּתַכְשִׁיטָהָ, כְּכֹלָה דְּמַתְקַשְׁטָא לְגַבֵּי בְּעֲלָהּ, וּמְיָד נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה, דָּאֵתִי בְּעֲלָהּ לְגַבְהָ.

וְדָא אֵיהִו רָזָא דְקוֹן הַמְּדָה דְאֵיהִו ו', מַהֲהִיא מְדָה דְאֵיהִי י', וְלְבַתֵּר דְאֵיהִי נְטִלָא שְׁמָא קְדִישָׁא, אֶתְעַבְדַּת אֵיהִי מְדָה מַתְתָּא לְעִילָא.

כְּמָה דְנְקוּדָה י' אֵיהִי מְדָה לְעֶשֶׂר יְרִיעוֹ, כַּד אֵיהִי אֵמָה מְסַטְרָא דְאוֹת ו', כְּלִילָא מְעֶשֶׂר אֲמוֹת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כו טז) עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֶּה הַקָּרֶשׁ, וְדָא י', וְאֵמָה ה' עֲלָאָה, וְחֲצֵי הָאֵמָה ה' תַּתְּאָה, אַרְבֶּה הִירִיעָה הָאֶחָת דָּא ו', וְאֵמָי אֶתְקַרֵי ה' תַּתְּאָה חֲצֵי הָאֵמָה, בְּגִין דְאֶתְקַרֵי מַצָּח פְּרוּסָה לְחֵם עוֹנִי.

וְהֵאֵי נְקוּדָה כַּד סְלָקָא לְגַבֵּי א' דְאֵיהִו אֵינִי אֹר סְתִים, אֶתְקַרֵי קַמ"ץ, קוּמְץ סְתִים, בְּגִין וְקוּמְץ הַכְּהֵן מְשִׁם מְלֵא קְמִצוֹ (ויקרא ב ב), וְאֵיהִי מַחְשְׁבָה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מַפְתָּחָא דִּילָהּ מֵאֵי נִיהוּ פִתְחָה, וְדָא ו', וְאֵיהִו נְטוּי פְּגוּנָא דָא (נ"א), כַּד אֶתְפָּרִישׁ מִנְקוּדָה אֵיהִו רְקִיעַ פְּתוּחַ וְדָאִי.

נְטוּי עַל רֵאשֵׁי חַחְיָה דְאֵיהִי נִיעוּצָא דְקַמ"ץ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א כב) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי חַחְיָה רְקִיעַ, מָאֵן חִיָּה דָא מְלִכּוֹת, דְאֵיהִי נִיעוּץ לְתַתָּא מִן רְקִיעַ, פְּגוּנָא דָא א (נ"א) מָאֵן רְקִיעַ דָּא צַדִּיק, וְהֵאֵי אֵיהִי חִיָּה אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל, רֵאשֵׁי חַחְיָה דְלַתְתָּא נֶצַח וְהוּהוּ.

וְאֵית חִיָּה עֲלָאָה פְּגוּנָא דָא וְדָא י' עֲלָאָה דְאֵיהִי עַל הַרְקִיעַ, וְאֵיהִי מַחְשְׁבָה עֲלָאָה, כְּתֵר בְּרִישָׁא דְכֹלָה, רְקִיעַ דִּילָהּ ו' עֲלָאָה, וְהֵאֵי אֵיהִי עֲטָרַת תַּפְּאָרַת, רֵאשִׁין דִּילָהּ תְּרִין דְרוּעִין.

וְאֵיהִי עֲטָרָה בְּרֵאשׁ אַבָּא וְאֵימָא, וְאֵיהִי כְּתֵר עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישִׁין דִּילָהּ לְעִילָא אֵינִין אַבָּא וְאֵימָא, אֵיהִי י' בְּכָל אֶתְר, קוּצָא דִּילָהּ לְעִילָא, וְגִין דִּילָהּ בְּאֶמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָהּ לְתַתָּא, כְּלָלָא דְאֶתְוּן דְשְׁמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָהּ לְעִילָא בְּרָזָא דְטַעֲמִי, וְגִין דִּילָהּ בְּאֶמְצַעִיתָא בְּרָזָא (נ"א כְּלָלָא) דְאֶתְוּן, גּוּפָא לְתַרְוּיָהוּ, וְקוּצָא דִּילָהּ לְתַתָּא בְּרָזָא דְנְקוּדָה, וְלַתְתָּא אֵיהִי הָאֵי נְקוּדָה מִים נוֹקְבִין, וְלְעִילָא מִים דְכּוּרִין, רְקִיעַ בְּאֶמְצַעִיתָא פְּגוּנָא דָא א, עֲלָהּ אֶתְמַר (בראשית א ו) וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים לְמִים.

והאי איהו מחלוקת שהיא לשם שמים, דאיהו סופה להתקיים, ולא עלא שלם ויחודא בתרנייהו, ולא מחלוקת דפרודא, פגון מחלוקת קרח ועדתו באהרן, ומחלוקת האי דאיהו לשם שמים, פגון דמים תתאין אינון בוכין ואמרין אנן בעיין למהוי קדם מלכא עלת העלות, ובצען לסלקא לעילא, רקיע אפריש בינייהו, עד דעלת העלות שוי לון שוין, ו' מסטרא דא, ו' מסטרא דא, ו' באמצעיטא, פגוונא דא ו' דאיהו א, ואלין פלהו קרבין לעלת העלות, ורזא דמלה ויעש אלהי"ם את שני המאורות הגדולים, ואינון שוין, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כא) והיה אור הלבנה כאור החמה.

תקונת המישא

תא חזי קמ"ץ איהו סתים פאת י' מפל סטרא, עילא ואמצעיטא ותתא, ודא קומץ סתים בתלת ספירן, פתיחו דיליה איהו בחמש אור, דאינון חמש אצבעאן עלאין ואינון ה' עלאה, (דף כ ע"א) חמש אאאאא, דאנון אור אור אור אור אור, חמש זמנין, חמש נהורין דעובדא דבראשית, ונקודא דלהון אאאאא חמש דסלקין לעשר.

ורזא דמלה והנה אנהנו מאלמים וגומר, והנה קמה אלמתי וגם נצבה (בראשית לז ז), דא א' בחל"ם, דאיהו לעילא מפל נקודין, בקומה זקיה, וביה אסתלק (נ"א אסתלק) יוסף בחלמא, וכן יעקב, הדא הוא דכתיב (שם כח יב) ויחלם ונהה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, דא א דאיהו ראש, והנה מלאכי אלהי"ם עולים ויורדים בו, אמרו מארי מתניתין, עולים תרי, ויורדים תרי, ואנון אאאא.

והאי את דאיהו אל"ף חל"ם דאיהו באמצעיטא, איהי כתר עלאה דאסחר על רישא דעמודא דאמצעיטא, ובגין דא והנה תספינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי (שם לז), האי בתרא אתמר בה (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה, ואיהי אבנא דאתגזרת דלא בידין, הדא הוא דכתיב (דניאל ב לד) עד די התגזרת אכן די לא בידין וגומר, ובגין דלא אשפחן לה אתר מאן אתגזרא, שאלין מלאכיא קדישיא איה מקום כבודו להעריצו, ולא אשפחין לה אתר, עד דאמרין ברוך כבוד יי ממקומו (נ"א אדהכי הא סבא לגביה ואמר רבי רבי האי בשכינתא תתאה דלית לה תמן אלא אצילותא, ודא הוא אתגזרת אכן, פגין דאיהי גזרת מלכין, ובה גזרין דינא רפא, דא דין בתראה, וכתר מלכות אתקריאת ספירה דלית ספירה שלימה פר מינה לתתא).

והאי אכן איהי סגולת מלכים, איהי שיחת מלאכי השרת, שיחת חיון ושרפים ואופנים, שיחת כל עלאין ותתאין, ידיעת שמשא וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

כל טעמי ונקודי ואתוון פלילן בה, קלא דבור ומחשבה, פלילן בה, איהי כתר תורה, וכתר פהונה, וכתר מלכות, ואיהי תנא בריש כל אתוון, פגוונא דא ש, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים.

ואיהי קוצא דכל אתון, ב פגוונא דא ה, קוץ דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו', מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה השמים ועד קצה השמים (דברים ד ג), ורזא דא לה יי הגדלה והגבורה והתפארת וגומר (ד"ה א כח), לה יי הממלכה דא מלכות, דאיהי בכלא.

ואיהו צפצופ עופין קדישין, דאתמר בהון (קהלת יב) פי עוף השמים יוליד את הקול, צפצופא דכל צפרין דאינון נשמתין קדישין, דמצפצפין בכמה צלותין, שיחת חיוון דאינון תלמידי חכמים, ובגינה אתמר (בראשית כד סג) ויצא יצחק לשוים בשדה וכו', ולית שיחה אלא צלותא.

ובגינה אתמר תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, דאיהו רשו דלילה בפני עצמה, ובגין דא לית לה קביעות בלילא דדמיא לגלותא, אלא זמנין אשתפחת תמן וזמנין לא אשתפחת.

זכאה איהו מאן דפגע בה, פגון יעקב דאתמר ביה (שם כח יא) ויפגע במקום וילך שם עמה פי בא השמש, עד דאתא בעלה ונטיר לה, ובת תמן עמה, מתמן ואילך קביעה חובה.

אבל בשבת איהי רשות היחיד, דאיהי ברשותא דבעלה, ולא פגוונא דלילא דהות יחידה ברשותא דילה, הדא הוא דכתיב (איכה א) איכה ישבה בדה.

ויעקב בגין דקריב לה לבעלה בפגיעה דילה, והאי עביד לה חובה, וכד אתא שמשא בשחרית, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יי אלהים, אתמר ביה (בראשית לב לב) ויזרח לו השמש, מתמן ואילך קשר לה עמיה, דאיהו קשר דתפלין דיה, קשר לה עמיה דלא תזוז מיניה לעלמין, מסטרא דשמאלא קשר לה בתפלין דיה, דאינון בדרועא שמאלא, מסטרא דימינא שוי לה בתרא על רישיה, תפלין דרישא, והאי ביומא דאיהי קשירא עם (דף כ ע"ב) בעלה, אתמר בה ישחרונני ואזי ימצאונני, אבל בלילא דאיהי גלותא, דאיהי לבר מבעלה, ואיהי רשות בפני עצמה, אתמר בה אל תתודע לרשות, ובגין דא אמר דוד (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני וגומר עד אמצא מקום ליי.

עד פאן רזא דקמ"ץ, דאיהו רזא דמחשבה עלאה ותתאה (נ"א עילא ותתא), דאיהי נקודה ברשות בעלה דאיהו ו' רקיע, ופת"ח בלא נקודה רשו בפני עצמו, ונקודה בלא פת"ח רשו בפני עצמה, דכמה דאתון אינון דבר ונוקבא, הכי נקודין אינון דבר ונוקבא, אבל אתון אנהו לגבי נקודי פגון גופא לגבי רוחא, וכן נקודה ב', פגון חל"ם או חיר"ק או שורק, חלם לעילא מן ו' אתעביד ז', חיר"ק לתתא אתעביד זנב גימ"ל, שורק באמצעיתא קוצא דאת ד' קוצא באמצעיתא, וכלא חד, אני ראשון ואני אחרון ומפלעדי אין אלהים (ישעיהו מד ו).

שב"א מאן איהו, פאשר יהיה האופן בתוך האופן, ואינון את המאור הגדל ואת המאור הקטן, ואינון גוף וברית, ולקבליהו חמה ולבנה, דאינון לקבל אימא עלאה ותתאה.

והנה אופן אחד בארץ אצל החיות (יחזקאל א טו), דא נקודה דתחות סגו"ל נקודה דלתתא, אצל החיות דאינון צר"י, את שני המארת הגדולים.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

ובן איהו בתוך האופנים שו"ק, אופן חד לעילא ואופן חד לתתא, ואיהו עמודא דאמצעייתא
בינייהו, והנה אופן אחד בארץ דא חירק דאיהו לתתא, פל ניצוץ איהו י', וכל רקיע ו'.

יהו"ה שב"א איהו דינא, קמ"ץ רחמי, שפאלא וימינא, דמתמן אורייתא אתייהב דאיהו עמודא
דאמצעייתא, ובזמנא דאינון שב"א קמ"ץ חל"ם, איהו רמוז פי בי חש"ק ואפלטתהו, רק באבותיה
חש"ק יי'.

מספרא דחד דאיהו יו"י דסליק יהו"ה, הנה קודשא בריה הוא הוא ושמייה לחוד בכתרא, קדם
דאתברי עלמא, עד דסליק במחשבתיה למברי אדם, דאיהו י' ברישא דא, תנא לעילא, ולתתא
נקודה, ובנקודי דאתוון אשתמודעאן פל ספירן, דתשע נקודי אינון, ובהון י"ד ניצוץ, ועליהו
אתמר (שמות יד כח) ובני ישראל יוצאים בי"ד רמה, ואינון לקבל פרקין דה' אצבען דאינון י"ה,
יתרין רקיעין תמן, חד מן קמ"ץ וחד מן פת"ח, לקבל תרין קני דדרועי, וכל ניצוץ איהו פרק,
ואיהו מדה, ורקיע אמה, וקנה, וקו המדה.

טעמי אינון מן בתרא, ואינון ברישא דעמודא דאמצעייתא, נקודין מן מוחא, ואינון ברכאן על
רישא דצדיק, כמה דאת אמר (משלי יו) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן
מוחא לגבי ברית מילה, אתוון מספרא דאימא עלאה, וכלהו אתכלילן במלכותא, ונקודי דאתוון
פנשמתא לגופא, דגופא איהו פסוס לרוכב, ואתוון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועלייהו
אתמר (יחזקאל א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתוון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה
רקיע, פעין תקרח הנזרא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון,
דאינון יהו"ה ארבע אתוון ודאי, דג"ש איהו מלגא דאתוון, פגוונא דא יהו"ה, רפ"ה מלכר
פגוונא דא יהו"ה, ואינון פמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב
ברפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שְׁתִּיתָא

בראשית, קם רפי שמעון, (פתח) אמר לאליהו, אליהו באומאך עלך במלכות קדישא,
דאיהי נפילא בגלותא, טול רשותא דלא תזוז מינן, דהא שכנתא וחילתא נטרין לך, מלאכי
השרת דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, לבר מהיכלין, לא אית מאן דמקבל
צלותין דישראל, כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהון, דאינון מקננן על ארעא, דנטרין
לך, וכלהו אתקריאו צפרים, על שם קן צפור דאיהי אימא קדישא, דאתמר בה (דברים כב ו) פי
יקרא קן צפור לפניה, ועליה אתמר (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית, ודא ב' מבראשית, דאתמר
בה (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ודרור קן לה דא אימא עלאה יובל, דאתמר בה (ויקרא כה י)

וקראתם דרור בארץ, בזמנא דעפור מצאה בית דאיהי בי מקדשא, ואתבניאת ואתתקנת, מיך
דרור דאיהי שכינתא עלאה, אנשכחת קן לה לעילא.

ומיך אשר שתה אפרוחיה, אלין שית בגין דילה, שית ספירן, דאינון ששת ימי המעשה, בלהו
פרחין לגבה, בכמה חגין וזמנין ויזמין טבין, ואפרוחים דאינון ישראל לתתא, בלהו פרחין עמה
בגלותא, ובזמנא דאנון ביצים, דלית לון גרפין בפקודין ועשה לפרחא, אתמר בה לא תקח
האם על הבנים.

אי הכי מאי פי יקרא קן, אלא בזמנא דלית לה לשכינתא אתר לשריא תמן בקביעו, איהי אזלת
במקרה, ודא איהו פל הקובע מקום לתפלתו וכו', פמה דנשמתי עבדין, הכי שריא שכינתא
עמהון, נשמתא דאיהי קבועה בצלותא או באורייתא איהי אתר קבוע לשריא בה שכינתא,
אבל נשמתא דלית לה קביעו בצלותא או באורייתא, אלא אי אזדמנת לה במקרה, הכי איהי
שריא עלה במקרה, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפניה וכו'.

דנדאי נשמתא, איהי קן צפור וכן הדין נשמתא דבר נש אתקריאת קן צפור, וגופא קן דנשמתא,
וכן נשמתי דאינון עולימאן דילה, דאתקריאו בתולות אחריה רעותיה, יתבין בגופין דאינון קן
דלהון בארח מקרה, בזמנא דלאו אינון קבועין בבתי פניסיות ובבתי מדרשות, ודא איהו פי
יקרא קן צפור לפניה.

ועוד קן צפור לעילא, איהו פרסיא, וכן דילה לתתא מטטרו"ן, ועליה אתמר (במדבר יד יח) ונקח
לא ונקח, דתמן קן, ואיהו קנא ונקום, בזמנא דלא אנשכחת קנא לשריא, בדרה, דא דאתמר
בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בדרה בצאתם ממצרים, ועוד בדרה, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת
אורחין, ועליה אתמר (ירמיהו ט א) מי יתנני במדבר מלון ארחים, ואינון תרין משיחין, דמתמן קא
עברין בד אתאן למפרק לישראל.

בכל עץ דא איהו עץ החיים, דאתמר ביה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה אתמר
(דברים כ ט) פי האדם עץ השדה, ועוד בכל עץ דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) עץ פרי עשה
פרי למינו, ודא יום השבת דתמן זונגא דשכינתא עם קודשא בריה הוא, ותמן אית לה נייחא,
ועליה אתמר (תהלים א א) והיה בעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו, דא עתו דצדיק
דאיהי ליל שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים
חדשות.

אפרוחים אלין תלמידי חכמים, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, או ביצים אלין אינון
תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, ואלין אינון מארי מקרא, ובזמנא
דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קודשא בריה הוא ושכינתא, וגרמי לחברא לון פחדא,
ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים דקודשא בריה הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה
אינון מגדפין (דף כא ע"ב) דילה, ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, איהי רביעא

עלייהו בארבע ג'דפין דילה, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים, יונקין אנפי זוטרי, ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד, ובהון אימא רביעא עלייהו, וזמנין איהי עלייהו, וזמנין אסתלקת מנייהו, אבל בגין דאינון מן מעוי, (נ"א דאתמר בהון (ירמיהו לא יט) המו מעי לו), בגין דרחימו דחמו מיעהא עלייהו ואינון מארי קבלה, אתמר בהון (דברים כב ו) לא תקח האם על הפנים, דאימא לא זזה מנייהו לעלם.

הודאי קודשא בריה הוא איהו אורייתא, ושכינתא היא מצודה, זפאה מאן דמתעסק בהון ליחדא לון, וכן זכור ושמור אינון קודשא בריה הוא ושכינתיה, זפאה איהו מאן דמיחד לון ביום שבת, דאיהו יסוד, וברחימו ודחילו די"ה, דאינון אבא ואימא. זכור ושמור, אינון לקבל תפלין דרישא י, ותפלין דידא ה', דבר וניקבא, וזפאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע בדחילו ורחימו, ובזמנא דישאל משתדלין באורייתא דבכתב ובאורייתא דבעל פה, ברחימו ודחילו, אתמר בהון לא תקח האם על הפנים, ובזמנא דלא משתדלין בהון ברחימו ודחילו, אתמר בהון שלח תשלח את האם.

בזמנא דישאל נטרין שבתא בזכור ושמור בדחילו ורחימו, אתמר בהון לא תקח האם על הפנים, ואם לאו פתיב בהון שלח תשלח וגומה, תרין תרוכין, ובזמנא דישאל לקודשא בריה הוא בתפלין דיד ובתפלין דראש בדחילו ורחימו, אתמר בהון לא תקח האם על הפנים, ואם לאו שלח תשלח, ובזמנא דמקיימין מצות ברית מילה ואעברן מנייהו ערלה, ועבדין פריעה, בדחילו ורחימו, אתמר בהון לא תקח האם על הפנים, ואם לאו שלח תשלח את האם, בזמנא דמיוחדין בזוגייהון בקדושין ושבע ברכאן, דאינון יחודא דלהון בקדושה ובברכתא, אתמר בהון לא תקח האם על הפנים, ואם לאו שלח תשלח וכו'.

ואינון ישראל בגלותא ברשותא אחרא, דכד לא מתיוחדין בזוגייהו בקדושין ושבע ברכאן, דאינון יחודא דלהון בקדושה ובברכה, באתר דקדושה שריא עלייהו מסאבא, ובאתר דברכה שריא עלייהו לטותא, ובאתר דיחודא שריא עלייהו פרודא, ודא גרים גלותא לשכינתא, דאתרבת מאתרהא ומקנהא דאיהי ירושלים, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אפכם, תרין שלוחין שלח תשלח, חד מבית ראשון, וחד מבית שני.

ואי תימא דקודשא בריה הוא לאו אתתרה עמיה, בגין דא אמר קרא (משלי כז ח) כפפור נודדת מן קפה בן איש נודד ממקומו, בגין לנטרא לה בגלותא מרשו נוכראה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יי' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן וגומה, לאחר דא אל אחר, דא סמא"ל, לפסילים אלין ממנו העל שבעין אומין.

ובגינה, קודשא בריה הוא איהו מלך אסור ברהטים, איהו אסור עמהון בתפלין דרישא, דאינון פאר דרישא, דתפלין דרישא אינון באתר דרהטי דמוהא, ודא איהו אסור ברהטים, ואיהו חבוש עמהון בתפלין דיד בקשר של יד, ודא הוא דכתיב (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, ובגין דאיהו חבוש עמהון בגלותא, אתמר ביה אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין, ושכינתא איהי

בית האסורים דיליה, בגין רחימו דילה איהו אסור בה, ורוא דמלה צרור המור הודי לי בין שדי ילין (שיר א יג).

ובגין דא מאן דבעי לאשגא למלכא, לית ליה רשו לאשגא ליה אלא בשכינתא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) אל יתהלל וכו' כי אם בזאת וגומר, ואהרן פד עאל לקדש קדשין ביומא דכפורי, בה הוה עאל, דכתיב (ויקרא טז א) בזאת יבא אהרן אל הקדש, דאיהי עת לעשת ליי, ומשה בגינה אתקנים בעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים לג א) וזאת הפרכה אשר וגומר, ובה עביד עשר מכתשין לפרעה, הדא הוא דכתיב (שמות ט טז) ואולם בעבור זאת העמדתי, ויעקב בגין דהוה ידע דכל רעותא דמלכא בה, מני לבנוי עלה, דלא יעלוז קדם מלכא אלא בה, וכל שאלתין דלהון בצלותין ובעותין למלכא דיהון בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם (דף כב ע"א) וגומר, ודוד בגין דהוה ידע דכל רעותא וחיילא ותוקפא דמלכא בה, אמר (תהלים כז א) אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, דאתמר עלה (שם קג ט) ומלכותו בכל משלה, ומאן דלא שת לפיה גם לזאת, עליה אתמר (שם צב ז) וכסיל לא יבין את זאת.

ובגין דא כד ישראל בעאן בעותין למלכא, אמרין לה (שיר א) אנה הלך הודך, דאתמר ביה ברח הודי, אנה פנה הודך ונבקשנו עמה, בכמה בקשות דצלותין ובעותין, דבגינה איהו נחית עלן, דלא זו מננא אלא בגין דלא נהגנא יקרא בה, דבגינה הוה אסיר עמנא כל שית יומין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, דהכי איהי שכינתא סתימא עמיה ביומא דחולא, פשושנה דאיהי אטימא, וביומא דשבתא וביומא דחדשא וביומין טבין אתפתחת, לקבלא ריחין ובוסמין, ולירתא נפשין וענוגין לבגניהו.

ווי לון לבני נשא, דקנדשא בריה הוא אסיר עמהון בגלותא, ושכינתא אסירת עמהון, ואתמר בה אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, ופורקנא דילה דאיהי תשובה אימא עלאה, איהי תליא בידיהון, דחמשין תרעין דחירו עמה, לקבל חמשין זמנין דאדפר יציאת מצרים באורייתא, דא הוא (שמות ב יב) ויפן פ"ה וכו', באלין חמשין אתון דמיתדין ליה בכל יומא פעמים שמע ישראל, דאית בהון כ"ה וכו' אתון, וירא פי אין איש דאתער לה בגניהו.

ואיהי משגית מן החלונות, דאתמר בהון חלו נא פני אל ויחננו, לההיא דאתמר בה (במדבר יב יג) אל נא רפא נא לה, דאסוותא בידיה, דאיהו יד פשוטה לקבל שבים, (שמות ב יב) וירא פי אין איש, ואיהי (שופטים ה כח) בעד החלון נשקפה, ותלבב בתרועה דאיהי יבבא, דאתמר בה (בראשית ח ו) ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה, ודא יום הכפורים דתיבת נח היא אימא עלאה, חלון דילה הוא עמודא דאמצעיתא, דביה אור, ותורה אור, ואיהו אור הגנוז.

ויפן פה וכה, מציין מן התרפים, אלו עשרת ימי תשובה, וירא פי אין איש, ועוד משגית מן החלונות אלין חלונות דבי כנישתא, דאבא ובנוי אינון בבית (הכנסת) אסירן, ואיהו בכל יומא אשגחותיה עליהו, ויהיב לון מזונא.

ויפן פה וכה, אם אית מאן דיתער בתיובתא לתברא בית אסורין דלהון, הדיא הוא דכתיב (ישעיה מט ט) לאמר לאסורים צאו, ולאשר בחשך הגלו, ויפן פה וכה וירא כי אין איש, אלא איש לדרפו פנו, בעסקין דלהון, באורחין דלהון, איש לבצעו מקצעהו, בבצעא דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולא אנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות יח כא), אנשי חיל, יראי אלהי"ם, אנשי אמת, שנאי בצע, אלא פלהו צווחין בעלותין ביומא דכפורי ככלבים, הב לנא מזונא, וסליחה וכפרה וחי, פתבנו לחיים, ואינון עזי נפש ככלבים, דאינון אומין דעלמא דצווחי לגביה ולית לון בשת אנפיו, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא, דיחזור שכינתיה לקודשא בריה הוא, דאיהי מרחקא מניה, למחדר לגביה, ואדמיין לכלבים, דאתמר בהון (תהלים קו לה) ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, ואינון ערב רב, דכל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין.

ועוד אינון שאלין מזונא וכספא ועונה, דאיהי עונת זוגייהו, דאתמר בה (שמות כא ו) שארה פסותה וענתה לא יגרע, ולא אית מאן דשאיל מזונא דאיהי תורה, שארה דשכינתא, ואיהי אימא עלאה, דאתמר בה (משלי א ח) ואל תטש תורת אמה, כסותה (דף כב ע"ב) דא כספא דציצית, ועטיפו דיליה, ותפלין דיד, דאתמר בה (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטר, ועונתה דא קריאת שמע בעונתה, דאם שלש אלה לא יעשה לה לשכינתא, ויעצה הנם אין כסף (שמות כא יא), לית ליה פסופא מן שכינתא, חציף איהו, ועוד אין כסף לא יהא ליה פסופא לעלמא דאתי.

והו כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), ובגין דא כי היא כסותה לבדה, דא גלגולא קדמאה, היא שמלתו לעורו, דא גלגולא תניינא, בפמה ישפב, דא גלגולא תליתאה, ואלין אינון תלת לבושין, דתלת פסויין, דתלת גוויין דעינא, דאינון לבושין לבת עין, דאיהי נשמתא.

ובאלין תלת אתמר (שמות כג יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכור, ולקבל תלת זמנין אינון תלת גוויין דשדרא, דאתמר בהון (שם ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוך הסנה, וירא הא גוון חד, בלבת אש מתוך הסנה הא גוון תניינא, וירא והנה הסנה בער באש הא תלתא, ואינון לקבל שלשה גוויין דעינא, בלבת אש דא בת עין, ביהוא זמנא דיהון נהירין תלת גוויין דעינא, דאינון לקבל תלת גוויין דקשת, מיד וראיתה לזכר ברית עולם (בראשית ט טז), ובההוא זמנא כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון (ישעיה נב ח).

אור דעינא הוא עמודא דאמצעיתא, בת עין ביתא דילה, בההוא זמנא דיתפני ענא מן בת עינא, דאתמר בה (איכה ג מד) סבתה בענן לך וגומר, דאיהי תבלול דעינא, דא רומי רבתא, שכינתא עלאה עתידה למימר לקודשא בריה הוא, למה תעמוד בחוץ, ואנכי פניתי הבית (בראשית כד לא), אנכי דציצית מצרים, ואף על גב דאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, דאיהי שכינתא, דאיהי אסורה בגלותא, שכינתא עלאה יפרוק לה, הדיא הוא דכתיב (רות ג יג) אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי יי' שכבי עד הבקר, דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים, דלית מלתא דא תליא אלא בתיובתא, ימין עלאה דשכינתא.

בְּהוּא זְמַנָּא דְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה פְּנִשֶׁר יְעִיר קִנּוּ (דברים לב יא), דְּאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, קִיין ו' עַל גּוּזְלֵיו יִרְחַף,
יִפְרוּשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות יט ד) וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים
וְאָבִיא אֶתְכֶם אֵלַי.

דְּבִזְמַנָּא דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי בְּגִלְוַתָּא, אֲתִמַר בְּהָ (בראשית ח ט) וְלֹא מֵעַתָּה הִיזְנָה מְנוּחַ וְגוֹמַר, אֶלָּא
בְּשַׁבַּת יוֹמִין טָבִין, וּבְהַהוּא זְמַנָּא אֲתִיְיָחַדְתָּ עִם בַּעֲלָהּ, וּכְמָה נִפְשׁוֹת יִתְרִין קָא נְחַתִּין עִמָּה,
לְדִיָּרָא בִּישְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לא טז) וְשָׂמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, זְכָאָה אִיהוּ
מָאן דְּמִתְקַן לָהּ דִּירָה נָאָה בְּלַבִּיָּה, וּכְלִים נְאִים בְּאִיבְרִים דִּילִיָּה, וְאִשָּׂא נָאָה דְּאִיהִי נְשַׁמְתִּיָּה,
דְּבִגִּינָה שְׂרִיא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי נְשַׁמַּת כָּל חַי עֲלֵיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ שַׁבַּת בְּחַד,
וַיִּנְפֹּשׁ בְּחַד, בְּשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה אִיהוּ שַׁבַּת עֲלֵיָּהוּ, וּבְשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה אִיהוּ וַיִּנְפֹּשׁ עֲלֵיָּהוּ, וַיְהִיב
לוֹן נִפְשָׁאן יִתְרִין.

דְּאִינּוּן בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתִיָּה, דְּקָא אֲתִיָּאן עִמָּה, וּכְמָה מְלָאָכִים מְמַנְן וּמִשְׁמִשִּׁין דִּלְהוֹן קָא
אֲתִיָּאן עִמָּהוֹן, דְּאִינּוּן שַׁבְּעִין, דְּתִלְיִין מִן זְכוּר וְשִׁמּוּר, וְדָא אִיהוּ וַיְכַלֵּנוּ, כְּלִיל שַׁבְּעִין וְתִרְוִין,
וְאֲתַקְרִיאוּ אֵלַיִן נִפְשׁוֹת אוֹשְׁפִיזִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיאָן בִּישְׂרָאֵל אֶלָּא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְכַד נִפְיָק שַׁבַּת
כְּלָהוּ חֲזָרִין לְאַתְרֵיהּוּ.

וְנִשְׁמַתִּין דְּאִינּוּן מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה אֲתַקְרִיאוּ אֶפְרוּחִין, וְנִפְשִׁין מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה
אֶקְרוּן בִּיעִים, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְהַפּוֹרֶס סַפַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי סַפַּת שְׁלוֹם דְּמִסְכְּדָה
עֲלֵיָּהוּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה, דְּאֲתִמַר בִּיהּ (במדבר כה יב) הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וְאִית סוּפָה לְתַתָּא
כ"ו ה"ס דְּאִיהוּ יֵאֵהֲדוּנָה"י, סוּפַת שְׁלוֹם, כ"ו ה"ס, ת' דְּאִיהוּ תַּפְּאָרְתָּ. (דף כג ע"א) בְּהַהוּא זְמַנָּא יְהוֹן
בְּגִין בְּרִשׁוּתָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נִפְיָק וַיִּמָּא לֹא תַקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, מְיָד דְּנִפְיָק זְכוּר
וְשִׁמּוּר דְּשַׁבַּת, וַיִּתֵּי לִילִיא דִּיוֹמָא קַמָּא דְּשַׁבְּתָא, קָלָא תַנְיִנָּא נִפְיָק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ בִּי יִקְרָא קוּן צְפוּר לְפָנֵיהּ, דָּא סוּפָה דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵץ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כג
מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר, אֶפְרוּחִים אֵלַיִן שַׁבְּעַת יְמֵי הַסַּפּוֹת, אוּ בִיעִים דְּבַהוֹן
עַבְדִּין שַׁבַּע הַקַּפּוֹת, וְרְזָא דְמִלְּה נִקְבָּה תְּסוּבָב גְּבַר (ירמיה לא כא).

פְּרִי עֵץ הָדָר אִימָא תַּתָּאָה, עֵץ אִיהוּ לוּלִ"ב, לו"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְּאִיהוּ אֲתִרוּג, וְצָרִיד לְנַעֲנַעָא בִּיהּ
לְשִׁית סְטָרִין, אַרְבַּע רוּחִין וְעִילָא וְתַתָּא, לְאַתְעָרָא עֲלֵיהּ ו', וְתַלְתַּת נַעֲנוּעִין לְכָל סְטָרָא סְלָקִין ח"י,
וְצָרִיד אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטְיִלַת לוּלָב, וְתִרְוִין בְּאִנָּא י"י, תִּרְוִין אַחֲרָנִין בְּהוּדוּ לִי תַחֲלָה וְסוּפָה,
וּבְאֵלַיִן נַעֲנוּעִין אִינּוּן מִשְׁפִּילִין מְעִילָא לְתַתָּא לְשַׁבְּעִין וְתִרְוִין אוּמִין, וּלְבַתֵּר דְּנַעֲחִי לוֹן אֲמַרִי אֲנִי
וְה' הוֹשִׁיעָה נָא תִרְוִין זְמַנִּין, דְּאִינּוּן וַא"ו מִן וְה' אֲנִי וְה' מִן וַיִּסַּע וַיְבֹא וַי"ט, וּבְהַהוּא זְמַנָּא
לֹא תַקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיעִים אִינּוּן מִסְטָרָא דְאוּפְנִים, אֶפְרוּחִים מִסְטָרָא דְנַעַר מִטְטְרוּ"ן, בְּנִים מִסְטָרָא דְכְּרִסְיָא דְאִיהִי
סַפַּת שְׁלוֹם, דְּאִיהִי קַנָּא דְשְׁכִינְתָּא, דְּאִימָא עֲלָאָה מְקַנָּא בְּכְרִסְיָא בְּתַלְתַּת סְפִירָן עֲלָאִין, עִמּוּדָא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוני
ר' בנימו שמואל שליט"א

דאמציטא פליל שית ספירן, מקננן במטרו"ן, אימא תתאה מקננא באופן, דאתמר ביה (יחזקאל
א טו) והנה אופן אחד בארץ.

ועוד שכינתא מסטרא דכרסיא אתקריאת נשר, ומסטרא דנער יונה, ומסטרא דאופן צפור,
ושכינתא דמות אדם להנה.

ועוד שלח תשלח תא חזי מלאכא אית דממנא על עופין, דאינון נפשין דאתקריאו צפרין,
וסנדלפו"ן שמייה, ובזמנא דישראל מקיימי האי פקודא, ואזלת אימא מתתרכא, ובגין צווחין,
איהו אוליה זכו על עופין דיליה, ויימא לקודשא בריה הוא, והא פתיב בך (תהלים קמה ט) ורחמי
על כל מעשיו, אמאי גזירית על האי עופא דאתתרכת מקינה, וכן מטרו"ן אוליה זכו על עופין
דיליה, דאינון רוחין דפרחין בבני נשא, דמכרסיא אינון נשמתין, ומהאי חיה רוחין, ומאופן
נפשין, ואינון בכריאה יצירה עשייה.

בשבת ויזמין טבין נחתין עליהו נשמתין ורוחין ונפשין בארחה אצילות, דאינון ריחא דקדשא
מעשר ספירן, וכל ממנא אוליה זכו על עופין דיליה, דאינון נשמתין דפרחין בבני נשא, ובזמנא
דישראל מקיימין האי פקודא, כל ממנא אוליה זכו על עופין דיליה, וקודשא בריה הוא מה
עביה, פניש לכל חילין דיליה, ויימא, וכי (נ"א הא) כל ממנא דעופי דלתתא אוליה זכו על עופין
דיליה דממנא עליהו, ולית מאן דאוליה זכו על בני דאינון ישראל, בני בכרי ישראל, ועל
שכינתא דאיהי בגלותא, דקנא דילה דאיהי ירושלים חרבה, ובנוי בגלותא תחות יד אדונים
קשין אומין דעלמא, ולית מאן דבעי עליהו רחמי, ויוליה זכו עליהו, בההוא זמנא צווח קודשא
בריה הוא ואמר (ישעיה מח יא) למעני למעני אעשה, ואעשה למען שמי (יחזקאל כ יד), ובדא יתער
רחמי על שכינתיה ועל בנוי דבגלותא.

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל ושכינתא, במאי הוו מקיימין שלוח תקון, אמר
ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוו אזלין בגלותא
בגלגולא מתתרכין מגופיהון דאתתרכו, דעליהו אתמר דקודשא בריה הוא הנה בונה עלמין
ומחרבון, דאשתארו חרבין גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים ונהר יחרב ויבש, והכי
אוקמוהו אתתרב בית ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף כג ע"ב) אתתרב בית שני וחשוף על פני
תהום, ובגין אליו נשמתין דאתפריאו קדם דאתברי עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי
עליהו, הוו מקיימי האי פקודא, אמר ליה, אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא דמחשבה,
דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה ליפראות, האי אורייתא איהי פן לתלמיד חכם, אם פן
אתתא דילה אמאי צריכא יבום, דהא לא שונו אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים
משאר בני נשא, אמר ליה, ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי
בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז י) לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא דאיהי קדש
קדשין, תהא קינא למאן דלאו איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

למינה, ולית לה הרפכה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רוא דהרפכה, פגון מאן
דמרפכ אילנא דלאו איהו מינה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפכין אלנין דא בדא, אבל
עקרא דאם המר ימירנו, צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא דמסאבו דאיהו רע,
ובגיניה אתמר (ויקרא כז י) לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, דהאי איהו רוא דצדיק ורע לו
רשע וטוב לו, אבל (שם לג) אם המר ימירנו, ודעה הוא ותמורתו יהיה קדש, ובדא מרפכין קדש
בקדש, ומקבלין דין מן דין, ורוא דמלה (שמות כו ה) מקבילות הללאת, ומין במינו האי איהו צדיק
וטוב לו, וכד הדיא נשמטא דאיהי קדש לא אשפחת מינה, אתמר ביה (בראשית ח ט) ולא מצאה
היונה מנוח לב רגלה.

והכי רוא דקן צפור, דאתמר ביה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, ואזלא מנדדא מן קנה, והן כל
אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), לקבל תלת שלוחים דיונה, וכד אשפחת אתר
לשריא תמן, אתמר ביה (בראשית ח יב) ולא יספה שוב אליו עוד, למיתי זמנא אחרא בהרפכה.

ובגין דא שלוח הקן בכל עופין קדישין איהו, ונא במסאבין, דאנון נשמתין דאזלין מתפרכין,
לאתערא רחמי עליהו, ומה פתיב בהו (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית דא גלגולא קדמא
דאיהי נפש, ודרור קן לה דא גלגולא תנינא דרוחא, אשר שטה אפרוחיה דא גלגולא תליתאה
דנשמטא, ובגין דא שלח תשלח לקבל נפש ורוח, את האם לרבות נשמטא, דאתמר ביה (ישעיה נ
א) ובפשעיהם שלחה אמכם, את האם, את אתא לרבות גלגולא תליתאה.

ובגין דא מאן דמקבלין אושפיזין, דאינון נשמתין יתרון, דאינון מרפכין עליהו בערב שבת,
באנפין צהובין בחדוה בענוגא בהאי עלמא, בד נשמטא ורוחא ונפשא נפיק מן גופיה מהאי
עלמא, הכי מקבלין לון בעלמא דאתי, ואתמר בהון גם צפור מצאה בית וכו', ופאה איהו מאן
דמקבל אורחין ברעו שלים, פאלו מקבל אנפי שכינתא, דבמדה דמדד בר נש ביה מודדין ליה,
אתא רבי אלעזר בריה ונשיק ידוי, ואשתטחו ליה כל חבריא, ואמרו ליה, אילו לא אתינא
לעלמא אלא למשמע מלין אלין די.

אדהכי הא אליהו קא נחית מעילא, בכמה חיילין דנשמתין, וכמה מלאכיא סוחרניה, ושכינתא
עלאה עטרה על פלהו, פתר פריש כל צדיק, פההוא זמנא קלא אתער באילנא דלעילא פנגונא,
וכמה עופין דנשמתין שריין תמן בענפוי, הדא הוא דכתיב (דניאל ד ח) רבה אילנא ותקיף וכו',
וימא הכי, רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, בענפין דילך דאינון אכרין קדישין,
כמה עופין שריין תמן, דנשמתין קדישין פנגונא דלעילא, דאתמר ביה (שם ט) ובענפיהי ידורן
צפרי שמיא, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי (דף כד ע"א) חבורא דילך, בד יתגלי לתתא
בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר.

פתח אליהו ואמר, בד נפיק שבתא ויומין טבין, וישראל אינון תחות ממשלה דסמא"ל ושבעין
ממנו, ודחקין לישראל, קלא נפיק מן שמיא לגביה, וימא הכי, יר"א בש"ת, ודא בראשית, יהא
לך פסופא מן שמיא, ודא (בראשית).

תקונת שביעאה

בראשית יר"א בש"ת, ווי ליה לסמא"ל, כד קודשא בריה הוא יייתי למפרק לשכינתא ולישראל
בנהא, ותבע מניה ומשבעין אומין ומממנן דילהון, כל עאקו דעאקו לישראל בגלותא, בגין
דקדם דגלו ישראל, גלי ליה קודשא בריה הוא, דהו עתידין ישראל למחוי תחות שעבודדיהו,
(ס"א למפק מתחות שעבודדיהו), ואחזי ליה ולשבעין ממנן דתחות ידיה, אנרא דלהון אי הו אוקרין
לישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית ל ט ה) וַיְבָרֶךְ יי' אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְל יוֹסֵף, ואיהו
וממנן דילהו לא עבדין להון יקרא, אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמרין לון כל יומא איה
אלהי"ה, ובגין דא קלא נפיק לגביה כל יומא מן שמיא, ואמר יר"א בש"ת, יהא לך פסופא מן
שכינתא, יר"א שמים יהא לך פסופא מקודשא בריה הוא דאיהו שמים, הדא הוא דכתיב (מלכים
א ח לב) ואתה תשמע השמים, ודא (בראשית).

תקונת תמינאה

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם) יר"א בי"ת דילהו דאיהו רא"ש בי"ת, דחיל ליה בביתיה, דא
הוא בראשית, ואיהו וממנן דילהו לא דחילו מניה, וחרבו ביתיה בית ראשון ובית שני, ובגין
דא (ישעיהו כד כג) וחרפה הלבנה דאיה נחש אשת זנונים, ובושה החמה דאיה גיהנם, דנחש
אשת זנונים חריבת ביתא ושכינתא, וחרפה דאיה גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריה הוא פני לון כמלקדמין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יי',
בההוא זמנא וחרפה הלבנה ובושה החמה (ישעיה כד כג), אימתי, בזמנא דכי מלך יי' עבאו"ת,
דבנינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש, ובגין דא שליטו עליהו, בגין (תהלים קכו א) דאם יי' לא
יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ובגין דבנינא בתראה יהא על ידא דקודשא בריה הוא, יתקיים,
ועל דא אמר קרא, (חגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובההוא זמנא דיתבני בנינא על ידא דקודשא בריה הוא לעילא ותתא, אתמר בשכינתא עלאה
ותתאה, וקה אור הלבנה פאור החמה (ישעיהו ל כו), וחרפה הלבנה ובושה החמה, דאינון נוקבין
דסמא"ל, ובגין דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריה הוא דאיהו שמים, ובת זוגיה לא דחילת
משכינתיה דאיהו ארעיה, אתמר בהון (שם נא ו), כי שמים פעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא
סמא"ל ובת זוגיה.

תקונת תשיעאה

בראשית, (ד טז ע"ב) יר"א שב"ת, דאיהו שכינתא, דעלה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות יומת,
דעאלו אויבים בחלל דילהו דאיהו קדש קדשים, ואתמר בהון (במדבר יט יג) את מקדש יי' טמא,

חלל ממלכה ושריה (איכה ב ב), ונשפחה עאלת באתר דגבירה, דאיהי גדה נשפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא, דתמן הוה גיחא דשכינתא, וקלא הוה נחית ואמר, ורא שבת, ואיהי לא עבדת כה, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן, בטהוא זמנא שחקו על משבתיה, ואמרת שפחה, לאו האי פגוונא דעבדת שרי לשפחה דילה, הדא הוא דכתיב (בראשית טו ח) מפני שרי גברתי אנכי ברכת, אמר קודשא בריך הוא, פרטא דרשע חיבא, והא אף על גב דשרי תרכת לה, אנא רחימנא עלה ועל פנה, ואתון לא עבדתון הכי, אלא גרמתון (נ"א גמלתון) ביש תחות טב, אנא אומינא לאעברא מלכותא חיבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאכידו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי יא י) ובאבד רשעים רפה.

תקונא עשיראה

בראשית שיר תא"ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והא שיר מתי יתער בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דילה חיבא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

והא שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בטהוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

ומאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תנא דתלשא איהי י ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבדת תנא ז', וסליק לה עד אתר דאתגורת מתמן.

כד סלקא לגבי י עלאה אתקריאת שיר זכה, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בטהוא זמנא דאתמחי עלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא, אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אנשכחין לה אתר, ושאלין מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריעו, ולא אנשכחין לה שיעורא, עד דאמרין פרוך כבוד יי' ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

ובאן סליקת בעמודא דאמצעיתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על רישיה אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אתקריאת בת זוגיה יחודיה. (דף כה ע"א) איהו תנא לעילא, תנא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתנא חלף, ואיהי נקודה דקמין א' לתנא, פגוונא דא א יחודיה לעילא איהו פגוונא דא א תנא על ספר תורה, לתנא פגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כד איהי חיה ביניהו, אומרים ממקומו יפן ברחמי לעמו, כד אסתליקת מיניהו, שואלים איה מקום פבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי בלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד), ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מלא מכל טביו, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגפה, בכמה שירות ותושבחו לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעיתא דא' עמודא דאמצעיתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שיר א"ל, ובההוא זמנא נחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול פנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזור בך, בודאי כד איהי סליקת, בלהו חיוון מצפצפיין לגפה בכמה שירין ותושבחו, ואיהי סלקא על בלהו עד אין סוף, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות פנות עשו חיל ואת עלית על פלנה.

עד דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בכן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובההוא זמנא נחיתת קשרין לה בתפלה דיך לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרוייהו איהו שר"ק לתתא, ולעילא שלשלת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארקא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלקא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, פגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי ברתא (ג"א נחמא) תחות רגלי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבדת שר"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שפ"א תב"ר, ובה שפר תשפר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה בנקודת שור"ק ו' דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דעלותא, בזמנא דאינון ביחודא תדא, צריכין ישראל למיקם בעלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגפה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיוון בעמדם תרפינה כנפיהם, דלא צריך למשמע גדפייהו (ג"א קלא), פגוונא דחנה דאתמר בה (שמואל א א יג) וקולה לא ישמע.

והכי צריכין ישראל ליחדא בבת זוגיהו בחשאי, בענוה באימה בררת ובזיע בכסופא, כמה דאוקמוהו קדמאין כמי שפפאו שד, דאיהי שד מן שד"י, דבההוא זמנא אתעבר מתרעא, ודא רזא דמזוזה, דאתמר בה (דברים ו ט) וכתבתם על מזוזות ביתך, מזוזת פתיב זו מות, ואם הוא אשתמע קליה, מיד לפתח חטאת רבין (בראשית ד ז), ולא עוד אלא דאיהו זעיר במהמנותא, ולא למגנא אוקמוה קדמאין כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.

בההוא זמנא דמיחד קודשא בריהּ הוא בשכינתיה, בלהו חינון מקבלין דין מן דין ברכאן, ובלהו בקדושה, ובגין דא תקינו קדושינן וברכאן לבלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד דקודשא בריהּ הוא, הכי צריכין ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה, והכי כל מזונייהו בברכה וקדושה, ולית קדושה בפחות מעשרה דאיהי י', (דף כה ע"ב) ובגין דטבעת איהי י' פגוונא דא ס, ביה אתקדשת פלה, וצריה לאעלא לה באצבעא דילה, דאיהו דיוקנא דאת ו', ואתעבדת ז', וצריה תרין סהדין דאינון לקבל ה ה, וכד איהי טבעת ברישא דאצבעא ואתעבדת ז', בההוא זמנא צריה לברכא לה בשבע ברכאן דירתא כלה.

בההוא זמנא דמתחדין ישקני מנשיקות פיהו (שיר א), מאי נשיקות פיהו, תרין שפון דילה ותרין דילה, אינון ארבע גרפין דחינון, דאתמר בהון (יחזקאל א 1) וארבע פנפים לאחת מהן, וכד אתקבלין תרין אנפין דילה ותרין דילה, וארבע דרועין דתרוניהו, אתמר בהון (סם) וארבעה פנים לאחת, וארבע פנפים לאחת מהם, ואינון ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גרפין אדנ"י, בחבורא חדא יאהדונה".

כד מתחברן אתון אקרי חשמ"ל, חיות אש ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות, ובגנייהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן המברה, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא אתון כחדא.

אינון ארבע חינון, ואינון אריה שור נשר אדם, אריה מקבל עליה י' במוקא, ובזמנא דאיהו בימניא דאתמר ביה (סם) ופני אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להחכים ידרים, שור לשמאלא לקבל לפא, ה' הקבל דלפא, תמן ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, בההוא זמנא דאיהי ה' בלפא, הרוצה להעשיר יצפין.

י"ה דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרועא ימינא ושמאלא, ויעב"ר חסד וגבורה, דסלקין לחושפון ע"ב תיבין, ורי"ז אתון דע"ב שמחה, ודא רזא דויעב"ר עיבור כלל תרוייהו.

ו' דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא דפומא פרחת על נשר, דנשר איהו חוטמא, תרין גרפין דילה תרין שפון, ועלה אתמר (קהלת י ט) בי עוף השמים יוליד את הקול ובעל פנפים יגיד דבר, ודא עמודא דאמצעייתא, דחכמה ובינה אינון נסתרות במוקא ולפא ברחימו ודחילו, ואורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא, וכתר ביה תליין בני חיי ומזוני, דאיהו מזלא דבלהו, ואיהו לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, ביה אשתלים יהו"ה, והיא מלכותא קדישא, איהי מצוה, עשיית פקודין, דאיהי שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומצוה עליהו אתמר (דברים כט כח) והנגלות לנו, ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם י"ה.

איהי כלילא דכלא, ועל פלא אד"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דא מחשבה, דסליק פלא עד אין סוף, במלכותא אשתלים פלא עילא ותתא.

ואיהי כלילא מארבע פרשיין דקריאת שמע, דאינון רמ"ח תיבין עם אל מלך נאמן, ובגין דלא
יעבדון הפסקה תקינו למחדר שליחא דצבורא יי' אלהיכ"ם אמת, וכד ישראל אמרין שמע,
מארי חיוון שמטיין גדפיייהו, באן אתר, בכנפי מצוה דאתמר בהון (דברים כב יב) על ארבע פנפות
כסותה אשר תכסה בה, דאיהו פגוונא דמעיל האפודה, דפעמונים ורמונים אינון לקבל חליין
וקשרין, שולי המעיל אינון לקבל פנפי מצוה.

ואינון ה' קשרין, לקבל שמע ישראל יי' אלהינו יי' (דברים ו ד), דאינון לקבל ה' נימין דכנור דדוד
דהיה מנגן מאליו, י"ג חליין פחשב"ן אח"ד, דקלא דנגוונא סלקא באחד, ודא ח"י בין חליין
וקשרין, לכל סטר, סלקין ע"ב, ודא איהו והוכן פחסד פס"א (ישעיה טז ה), חס"ד ע"ב, כל מאן
דאתעטף בעטופא דמצוה, באלו אתקין פרסייה לקודשא בריה הוא, ואינון יאהדונה"י, לכל חד
ארבע אנפין וארבע גדפין סלקין ס"ד, ותמניא אתון יאהדונה"י, סלקין ע"ב, וכנפי מצוה (ד טו כו
א"ו) אולפין רזא, דאינון ח' חוטיין לכל סטר, לקבל ארבע אנפין וארבע גדפין דכל חיה, ובחשבון
זעיר דחנוד א"ז איהו שד"י, אז ישיר בכל אתר, ואמרו מארי מתניתין, כל מאן דפחית לא יפחות
משבע, וכל מאן דאוסיה לא יוסיה על י"ג, ואינון שבע לקבל שבע ימי בראשית, דרמיזין לשבע
שמקן אבגית"ץ וכו', ועלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים
לאחד, דבהון פרחת צלותא לעילא, ואנון תמן מ"ב, לקבל מ"ב אזפרות דאינון בתפלין דיד
ותפלין דרישא, ועלייהו אתמר (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יי' וכו'.

ואינון תכשיטין דכלה, תפלין דרישא עטרת זהב ברישא דכלה, ותפלין דיד טבעת דדרועא,
הא כלה מתתקנא בתכשיטין דילה, צריד לקרא לחתן דילה, הדא הוא דכתיב (שם ו ד) שמע
ישראל, והא אינון בחופה, צריכין עמא קדישא למיקם בעמידה קדמיהון, עם חזן, לברכא לון
בשבע ברכאן, ולקדשא חתן כללה בקדמיתא בקדושיין, ובעמדם עמא קדישא וחזן לברכא
לון, חיוון קדישין דהוון מנגנין בגדפיהו תרפינה כנפיהון.

ש של תפלין דא אימא עלאה, עלה אתמר (שם כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יי' נקרא עליך
ויראו ממך, שיי"ן סליק אתווי ש"ס, ה' דיד כהה שס"ה, ורמ"ח פקודין דכלילין ברמ"ח תיבין
דקריאת שמע בארבע פרשיין, הא תרי"ג, עלייהו אתמר (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה זכרי לדר
ה', שמי עם י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח, וכלא תרי"ג, אורייתא איהי שמא דקודשא בריה
הוא.

ועוד ציצית איהי כרסיא, תפלין קודשא בריה הוא דנחית על כרסיא, דקראן ליה בקריאת
שמע, הא קודשא בריה הוא יתיב על כרסיא, צריכין למיקם בגיניה בצלותא דעמידה, תלת
חילין דילה אתין בזמירות שירות ותושבחות.

בההוא זמנא דאיהו על פרסייה, מה אמרין א"ל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות,
האי תקוונא איהו לגבי צדיקים גמורים, דמתקנין כרסיא לקודשא בריה הוא בציצית, ונחתין ליה
בתפלין, וקיימין קדמוהי בצלותא, לבינוניים ציצית ותפלין אינון פשור לעול וכחמור למשאוי,

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

ובשבת אתמר בהון (שמות כג יב) למען ינוח שורך וחמורך, לרשעים אינון קשורא לכל מקטרגין
דלהון, דהכי אינון עשרה פתרין תתאין, דהא דא לקבל דא פרא קודשא בריה הוא, אבל פתרין
תתאין אינון קליפין לגבי פתרין עלאין, דמתלבשין בהון עשר אתוון בצלותא, למהוי פפויין
תחותי פתרין תתאין.

ובזמנא דצדיקיא מתקנין בכנפי מצוה ובתפלין, אתפפין תחותיהו פתרין תתאין, בההוא
זמנא יעול מלכא בהיכליה דאיהו אדני, כגונא דא יאהרונה, הא מלכא בהיכליה, מאן דבעי
למשאל שאלתוי יעול, ובגין דא (תהלים נא יז) אדני שפתי תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש
שבחוי, כעבדא דמסדר שבחוי קדם רביה, דאלין תלת פתבין כל זכוון, ותלת בתראין חתמין,
ובגין דא צריך בר נש למהוי בהון כעבדא דמקבל פרס מרביה והלך ליה, דתמן איהי בית קבול
חותמא דקשורא ואיהי מלכותא קדישא.

באמצעות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מארי פתיבה וחד מארי חתימה, ואינון ו' עלאה ו'
תתאה, קלילן תרין עשר פרקין, תלת קדמאין רישא ותרין דרועין, תלת בתראין גופא ותרין
שוקין, הא אתפטר ממלכא, בגין דא צריך למיחב תלת פסיען לאחורא, ורוא דמלך (בראשית מט
לג) ויאסוף רגליו אל המטה.

תקונא חד סר

בראשית (ד' כו ע"ב) בר"א שי"ת, ומאי ניהו. שית היכלין לקבל שית יומי בראשית, אלהים אימא
עלאה עליהו, דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה אפיקת שית, הכי אימא תתאה
אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ, ואינון שית מאנין, דאתמר בהון (שמות כ יא) פי
ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, והיכלין תתאין אינון מאנין להיכלין עלאין.

וכד ישראל הוו מצלאן, כל היכלין אלין הוו מתפתחן לגביהו, וכען בגלותא אתמר בהון כל
השערים ננעלו, ושכינתא לבר מהיכלה, וקודשא בריה הוא לבר מהיכליה, ומלאכיא דממנן
על צלותין לבר מהיכליהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, ולא אית לון
לצלותין אתר לאעלא, ודא איהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ולית מאן
דאפתח לון לאלין שערים, עד דיתני מארי דדמעה, דאתמר ביה (שמות כו) ותפתח ותראהו את
הקלד והנה נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח
האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל
עליו.

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, ודא איהו בבכי ובאז (ירמיה
לא ח), בזכות בכיה דיליה יתפנשון מן גלותא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

דאית היכלא דדמעה, דלית לה רישו למפתח אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא, דלית לה רישו למפתח אלא בנגונא, ובגין דא דוד מתקרב לההוא היכלא בנגונא, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) ויהי כנגון המנגון, ואית היכלא דנהורא, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא.

ואית היכלא דנבואה, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר, ואית היכלא דיראה, דאתקרי היכל היראה, דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילו, ואית היכלא דעניים, דלא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא, בעטופא דמצנה דציעית ותפלין ועליהו אתמר (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף.

ואית תרעא דצדיקיא, דלא מתפתחא אלא לצדיקיא, הדא הוא דכתיב (שם קיח כ) זה השער ליי צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבה, מאי אבה, אבד למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני, ובגין דלית ליה מדיליה, עניין צווחין ב"ח ברכאן דצלותא, לגבי ח"י עלמין, והא אסתלק מתמן נביעו דכל ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין סתימין, ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה דעני חרב ויבש, ורוא דמלה (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני כאישון בת עין, ובה והנה נער בכה (שמות ב ו), לגבי קודשא בריה הוא, דירחם עליה בגלותא, הדא הוא דכתיב (תהלים קב יד) אפה תקום תרחם ציון, בגין דאיהי לבת אש דאתחזייתא למשה בסנה, דכתיב (שמות ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלפת אש מתוך הסנה, איהי ב"ת מן בראשית, ודא בראשית.

תקונת תריסר

בראשית (דף כז ע"א) מאמר קדמאה דכלא, פלילא מעשר אמרון, ואיהי ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, ומסטרא דשמאלא אתייהבת, דאיהי גבורה אשא סומקא, ובגין דא בלפת אש (שמות ג ב), ומשה הוה מסטרא דלינאי מסטרא דיליה ממש, ואמאי אתגלגלא ליה בסנה, לאחזאה דתות בדוחקא בין הקוצים, ועם כל דא והסנה איננו אפל, בגין שושנים דאיננו בנהא, דאיננו ישראל, דהוו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאיננו קוצים, ודא איהו רוא (ירמיהו מו כח) פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיה שמה, ואותה לא אעשה כלה.

אחזי ליה אגרא דכלה, דאיהי לבת אש בין הקוצים דאיננו חייבא, כד דחקין לשכינתא וישראל, אגרא דלהון כלה, נפקא שכינתא כלה מפינייהו, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה

דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא,
ורפיון דילהון מערב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש מתוד הפנה,
מגו כובין.

כד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך
(שמות ג ה), הקא רמז דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש כד
אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהי בנגנא דבר נש דעתיד לאתקרבא, ויתבני זמנא אחרא על
ידא דקודשא ברוך הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון (חגי
ב ט), בגין דאתמר בו (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב, אתמר פבי מקדשא בונה
ירושלם יי.

ואתמר התם לגבי אדם (בראשית ב כב) ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, דא חכמה,
ויבאה אל האדם, דא עמודא דאמצעיתא, דרגא דמשה, והאי צלע איהו ודאי פלת משה, ועלה
אתמר וירא אליו מלאך יי בלבת אש, דאיהי בת יחידה, דמנה נפיק נהורא דאורייתא.

בגוונא דא אתמר (שמות ב ו), ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו דא שכנינא, דתוה בכי בגינה,
מיד ותחמול עליו, ודא הוא בבכי יבאו ובתחנונים אוכלים (ירמיהו לא ח), בתחנונים ודאי, לקיימא
וברחמים גדולים אקבצך (ישעיהו נד ז).

בהאי זמנא כל חינון יתערון בקלא, ועופין מצפצפין בשיר, לקבלא ברתא בחדוה בנגונא, לקבלא
קדושין מהחתן, דאינון קדוש קדוש וכו' (שם ו א), ולית קדושה פחות מעשרה, וקדושין
אינון מסטרא דחכמה דאיהו י', קדוש ישראל ליי' ראשית תבואתה (ירמיהו ב ג), ראשית ודאי,
ומתברכין בשבע ברכאן מסטרא דאימא עלאה דאיהי ברכה, ועלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח
ברכה אל ביתך, ושבע ברכאן אינון, בשחרית שמים לפניה ואחת לאחריה, ובערבית שמים
לפניה שמים לאחריה, ואינון שבע ספירן דכלילן בחתן וכלה, ודא איהו שמע ישראל וגומר,
הא הקא קדושה וברכה ויחוד, בההוא זמנא אתער דוד בכנור דאיהו מנגן מאליו, בעשרה מיני
ניגונים: קדמאה באשרי ודא בראשית.

תקונת תליסר

בראשית תמן אשרי, ודא איהו אשרי האיש, ואיהו אהי"ה אשר אהי"ה, רישא לכל (דף כז ע"ב)
רישין, ועלה אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל ודא תפלין דרישא, ודלת ראשך פארנמן דא
תפלין דיה, וביה משבחין לבת בהאי אשרי, הדא הוא דכתיב (בראשית ל ג) באשרי פי אשרוני
בנות.

מאן זכי לאעלא תמן, אשר לא חלך בעצת רשעים (תהלים א), דאיהי עצה בישא מסטרא דעין
הדעת טוב ורע, ובדרך חטאים לא עמה, מאן דרך חטאים ההיא דאתמר בה (משלי ל כ) פן דרך
אשה מנאפת, אכלה ומחתה פיה וגומר, ובמושב לצים לא ישב, מאן מושב לצים, דא לילי"ת
אימן דערב רב, דאיהי מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבהם לצדיקיא דיתבין
בינייהו כנדה.

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתרא ורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א ג) והיה פעין
שתול על פלגי מים, ודא עין חיים, דאתמר ביה ועלהו לא יבול, והאי תקוונא קדמאה.

תננינא בשיר דא חכמה, שר י', ותלת יודיין אנון י' י' י', ואינון רישא וסופא ואמצעיתא דאת
י', ואינון רמיזין בשמא סתים דאיהו יו"ד ה"י וא"ו ה"י, באלין תלת שבח דוד מלכא לברתא
דמלכא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכא א) שיר למעלות, ל' מעלות אינון ודאי, אינון תלתין דרגין,
דבהון ברתא סלקא לגבי אבא.

בחמש נימין דכנור, דאינון חמש אזכרות דאדכיר חמש זמנין יהו"ה בהאי מזמור, חד עזרי מעם
י', ב' יי' שמרה, ג' יי' צלה, ד' יי' ישמרה מפל רע, ה' יי' ישמר צאתה ובואה, ובהון מלכא אמר
לגבי כלה, צחלי קולך בת גלים (ישעיהו י ל), בת עשרה גלגלים, דסליק בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
בעשרה מיני נגונין.

ובארבע חיון דסליק יהו"ה, בשיר פשוט, כפול, משולש, מרופע, דאיהו יהו"ה, דקולו סלקא
כגלי ימא, וגלי ימא דלעילא אינון עשרה גלגלין, ועליהו אתמר (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים
בתרשיש, בתרין דרועין דברתא.

ובהון שית פרקין, ואינון שית דרגין דכרסא, שש מעלות לכסא, וכד סליק ו' בהון, יתערון
לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפיהו, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ב) שרפים עומדים ממעל לו
שש כנפים וגומר, ומאן דסליק על גדפיהו ופרח בהון איהו ו', כליל שית תיבין דיהודא שמע
ישראל, ובגיניה אתמר (קהלת י כ) כי עוף השמים וגומר.

וכד סלקא ברתא סלקא בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, דבהון שית פרקין דאיהו ו', ורזא
דמלה שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני (שיר ב ו).

כד סלקא האי שיר, סלקא בשית תיבין דאינון שמע ישראל וגומר, וכד נחתא, נחתא בשית,
דאינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ונגונא כד סליק סליק בשית, וכד מאיה מאיה בשית,
ועליהו אתמר (שם ה טו) שוקיו עמודי שש.

ועשרה גלגלין אינון י', דאינון לקבל עשר אצבעאן דבטשין בנגונא, חמש בחמש, ואינון ה"ה,
דסלקין ב' בשית דרגין דאיהו ו', ביה סלקין ונחתין, ואיהו פגוונא דסלם, דאתמר ביה (בראשית כח
יב) והנה סלם מצב ארצה וגומר, והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, וכלא יהו"ה, יו"ד ה"א

וא"ו ה"א, י"ה, וְדוּד מְנַגֵּן בְּיַד (שמואל א יט ט), ו' איהו גופא, גְּדַפּוּי ה"ה, רישא דיליה י', ביה סליק
קלא דנגונא.

ועוד ו' איהי מנרתא, ה' ה' שלשה קני מנורה מצדה האחת וגומר (שמות כה לב), ו' מנורה באמצע,
נר על רישיה י', פד שריא באת ו' אתעביד ז', ורוא דמלה יאירו שבעת הנרות (במדבר ח ב).

לקבל מנרתא דאיהי ו', ושית קני מנרתא דאינון ה' ה', שית ווי"ן, ורוא דמלה שבעה ושבעה
מוצקות (זכריה ד ב), עד דסלקין לי"ד, דאיהו יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא איהו ודוד מננגן ביד,
י"ד לקבל י"ה, וסלקא ה' באת ו', ולבתר סליק ו' ב'י, שית זמנין עשר, עד דסליק לשתין, ואינון
אתוון הדבקות בקריאת שמע, דבגינייהו אתמר כל המשים ריח בין הדבקים מצננים (דף כח ע"א)
ליה גיהנם, ושלמה עליהו אמר (שיר ג ז) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה, ואינון
נטרין (נ"א נטלין) ערסיה, ולקבליהו (שם ו ח) ששים המה מלכות, אליו דבורין, ואליו נוקבין, אליו
דקריאת שמע דתקין משה דבורין, אליו דשלמה נוקבין, ואליו בית קבול לאליו, דרגין דשלמה
אינון בית קבול לדרגין דמשה, וכד מתחברן כלא באחד, שלמ"ה אתהפך למש"ה.

בתיקונין דארבע אתוון אתמן שיר, ועליהו אתמר והנה מלאכי אלהים וגומה, סלקין תרין
ואינון י"ה, ונחתין תרין ואינון ו"ה, וכן גלגלי ימא סלקין בעשר, ואינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
וארבע חיוון, פד סלקא ברמא בשיר, נשרא נטיל י' בפומא ועל רישא, ו' בגופא, ה"ה בגדפהא,
אד"ם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רכיב על פלא, ודמות פניהם פני אדם, דא סליק על פלא, ופני אריה
אל תימין לארבעתם דא יהו"ה, ופני שור, ופני נשר, אינון מרכבה לשמא דיהו"ה, ואדם על פלא.

בזמנא דאיהי סלקא בכל אליו תקונין, איהו משבח לה, הדא הוא דכתיב (שם ד ג) פחוט השני
שפתותיה ומדבריה נאווה, הא תרין מיני נגונין דשבח דוד מלפא, באשרי בשיר.

תליתאה בברכה ודא שכנתא עלאה, ועלה אתמר (תהלים קג א) ברכי נפשי את יי', מהאי אתיהיבת
בבר נש נשמת חיים, דאתמר בה המשה תקונין, מה הקדוש ברנך הוא זן כל עלמא, הכי
נשמתא זנת כל גופא, מה הקדוש ברנך הוא רואה ואינו נראה, הכי נשמתא רואה ואינה נראית,
מה הקדוש ברנך הוא יושב בחדרי חדרים, הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש
ברנך הוא מלא כל העולם הכי נשמתא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברנך הוא דן את כל
העולם, הכי נשמתא דנה את גופא, ורוא דנשמתא דאיהי שוה לקודשא ברנך הוא, דא בינה,
מ"י, ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשוה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו מארי מתניתין,
חמשה דברים אליו, חמשה ודאי, בגין דאינון מסטרא דה' עלאה.

ואינון פלהו תקונין בלב, במה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין, הלב רואה, הלב שומע,
הא תלת, ה' איהי חמש, ורוחא דפומא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא דא ו', ערקין דלפא
אינון פחילין בתר מלכהון, ורוא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח לקבת ילכו, הכי
מתנהגין ערקין דלפא לגבי רוחא תרי לך רוח בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלפא, ואיהו הנה רוח

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

צפונות דבטש בכנור דדוד, ובהאי רוחא תוה בטש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ריאה, ובקנה סליק קול ללבא, ואיהו אש אוכלא, מאודנא ימינא דלבא דאיהי פלפי פבה, ומניה נפיק דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג ט) הלא כה דברי פאש, ואי לאו פנפי ריאה דנשבין על לבא, תוה אוקיד פל גופא, מחשבה בלבא ודא י, דה' ה' אנון אמירה ודבורא, ו' קלא כליל פלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור שירו ליי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (שם טו) הושיעה ימינה, ואיהו בגלותא עם שכינתא, ואיהו תמיד לה, ורזא דמלה (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומאה דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו, ועוד (רות ג יג) חי יי' שכבי עד הבקר.

ואמאי אתקרי זרוע יי', בגין דכר היד ביה י, חמש אצבעאן ה', קנה דימינא דאיהו דרועא ו', פתח ביה ה', ודא עמודא דאמצעייתא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתא בגלותא, ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, אתמר ביה (ישעיה סג יב) מוליד ליימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בוקע מיא דאורייתא לגפי זרע אברהם דאיהו ימינא, למחוי ליה שם עולם, (דף כח ע"ב) ואתקשר בה' דאברהם, דאיהו חמשה חומשי תורה, ובה אשתלים משה, ומיד דאשתלים אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה.

חמשאה בגנון, בגין דהאי ניגון סליק מניה פמה נגינות, עולימן מסטרא דשמאלא, דמתמן רוח צפון תוה נחתא בכנור דוד ותוה מנגן מאליו, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה כנגן המנגן וגומר.

ומתמן רעמין נפקין, הדא הוא דכתיב (איוב כו יד) ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומתמן (ישעיה כד יט) רעה התרעה הארץ בתרועה, מסטרא דמשה פלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים, בההוא זמנא תלת אבהן מתקשרין בגבורה, ואתעבידו בה תרועה שברים תקיעה, ובהון רעה התרועעה וגומה, ודא יהא בסוף יומיא, וכל אתין אליו בארעא דישראל יהו, בגין דתמן חבורן דאבהן תמן קבורים.

שתיתאה הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא ליי', ודא איהו עמודא דאמצעייתא, ורזא דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע יי' את עמך את שארית ישראל, לקיים קרא (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וה ש"יהיה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין פל ארבע, ותולין פל חמש דהיינו אלה חמשאה, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלה שתיתאה.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבערא שאור וחיץ דאינון ערב רב, דלא יתחזין בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיה, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, פמה דאת אמר (שמות לב

א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה, וְאוֹקְמוּהוּ בַשֶּׁשׁ, בְּאַלְפֵי נְשִׁית שְׁעֵתִין עֲבָדוּ יַת עֲגֹלָא, וְאַפְרִישׁוּ בֵּין ו"ה דְּאִינוּן שֵׁשׁ לְשַׁבַּע, הֲכִי יַפְרִישׁ לֹון קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בֵּין שֵׁשׁ לְשַׁבַּע.

דְּבַגְנִיחוּ הֵות מַצָּה פְּרוּסָה לְחֵם עֲנִי עֲנִי וְדַאי, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא תְּהֵא שְׁלִימָה פְּגוּנָא דְחִבְרָתָה דְּאִיהִי מַצָּה שְׁלִימָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ל כו) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאַמְאֵי הֵות מַצָּה פְּרוּסָה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִנָּה ו' רַגְלָא דִּילָהּ לְמַהוּי בֵּיהּ כְּמַצָּה, וּמַצָּה פְּרוּסָה אֲשַׁתְּאָרְת ד', וּבְגִין דָּא מַצָּה פְּרוּסָה ד', מַצָּה שְׁלִימָה ה', וּבְגִין דָּא אֲמַרִין הַלֵּל גְּמֹרָה וְהַלֵּל שְׁאִינוּ גְּמֹרָה בְּפִסְחָה, לְקַבֵּל מַצָּה שְׁלִימָה וּמַצָּה פְּרוּסָה.

וְאַמְרִין מְרוּרָה עַל שֵׁם ו' דְּאִתְפְּרַשׁ מִן ה', וְדָא גְרָם לֹון דְּוַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, אִיהוּ מְרוּרָה וְאִיהִי מְרוּרָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (רות א כ) קָרָאן לִי מְרוּרָה כִּי הִמַּר שְׂדֵי לִי, בְּעַבְדוּדָה קָשָׁה בְּקִשְׁיָא, בְּחֹמֶר בְּקַל וְחֹמֶר, בֵּין אוּמִין דְּעֵלְמָא.

וּמֵאֵן גְּרָם דָּא, י' מִן שְׂדֵי רְשִׁימוּ דְבְרִית, דְּיַהֲיִב מִשָּׁה בְּעֵרְב רַב, בְּגִין דָּא נְחִית מִשָּׁה מְדַרְגֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות לב ז) לֶךְ יָרֵד כִּי שָׁחַת עִמָּךְ, עִמָּךְ וְלֹא עִמִּי, וְעַל יְדֵיהּ עֲתִידָה שְׂכִינְתָא לְיַחְדָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲפְרִישׁ לֹון, צְרִידָא לְיַחְדָּא לֹון, לְתַקְנָא בְּמַה דְּחָאב, קָמוּ בְּלָהוּ חִבְרָא וּנְשָׁקוּ לֵיהּ, וְאַמְרוּ אִי לֹא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֲלֵא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

שְׂבִיעָא פְּנִצוּחַ דְּאִיהוּ נְצַח יִשְׂרָאֵל, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר (שמואל א טו כט) וְגַם נְצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַח, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר (תהלים כב א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר, לְמַנְצַח עַל הַשְּׂמִינִית (שם יב א), מֵאֵן שְׂמִינִית הוּא, וְאִיהוּ נְצַח עֵלְיָה.

תְּמִינָא בְּהוֹדָא, וּבֵיהּ הוּא מְשַׁבַּח הַיּוֹד הוֹדוּ לִי, וְדָא הוּא הוֹד וְדַאי, לְמַנְצַח הוֹדוּ, בְּהוֹן רְמִיזוּן נְצַח וְהוּא, וְאִינוּן נְסִין, וּבֵיהּ שַׁבַּח מִשָּׁה אֵן, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות טו א) אֵן יִשִּׁיר מִשָּׁה, בְּגִין דְּאִיהוּ הוֹד דְּיַהֲיִב לְמִשָּׁה, (ישעיה נח ז) אֵן תִּקְרָא וַיִּי יַעֲנֶה, וְאִיהוּ תְּמִינָא יוּמִין דְּמִלָּה, וּבְתַרְיָה בְּרִית דְּאִיהוּ יְסוֹד צְדִיקָא דְּעֵלְמָא, וּבֵיהּ אֲתַגְלֵא י' (דף כט ע"א) דְּמִלָּה, עֲשִׂירָאָה לְעֵשֶׂר סְפִירָן, וְאִיהוּ הוֹד תְּמִינָא יוּמִי דְחֲנוּכָה, לְאַרְבַּעָה וְעֵשְׂרִין יוּמִין, דְּאִינוּן בְּרִידָא שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד, וּמִיָּד דְּעֵלְיָה זֵית טָרְף בְּפִיָּה, שְׂרָא כ"ה עַל יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה בְּכִסְלוֹ, וְאַלְפִין אִינוּן כ"ה אֲתַוּוּן דְּיַחְדָּא, דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, וְדָא אִיהוּ חֲנוּכָּה חֲנוּכָּה חֲנוּכָּה.

אֲבַל נְצַח אֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית ח ד) וְתַנַּח תְּתִיבָה בְּחֻדְשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּגִין דְּנְצַח בֵּיהּ רְמִיזוּ נַח צְדִיק, וּבֵיהּ וְתַמִּים גְּבָרוּ מְאֹד (שם ז ט), כִּד לֹא נְטָרִין יִשְׂרָאֵל בְּרִית מִלָּה מִתְּגַבְרִין אוּמִין דְּעֵלְמָא דְּאִינוּן תַּמִּים הַזּוֹדִינִים, וְכִד נְטָרִין לֵיהּ אֲתַמַּר בְּהוֹן (שם ח ה) וְתַמִּים הֵיזוּ הַלּוּד וְחִסּוֹר, עַד הַחֻדְשׁ הָעֵשְׂרִי דָּא י' דְּמִלָּה, דְּאִיהִי מְלַכּוּת, עֲשִׂירָאָה לְעֵשֶׂר סְפִירָן.

וַיַּעֲקֹב בְּהֵימָא יִרְכָּא אֲתַמַּר בֵּיהּ (שם לב לב) וְהוּא צוֹלַע עַל יִרְכּוֹ, דְּפָרַח מִנִּיהּ י', וְאַשְׁתָּאֵר עַקֵּב, וְרָזָא דְּמִלָּה הוּא יִשׁוּפְדָּא רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵן עַקֵּב (שם ג טו), כִּד אֲשַׁתְּלִימַת סוּפָה בְּיַרְדְּ דִּילָהּ, אֲתַמַּר בְּעַקֵּב (שם לג יח) וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֹם, וַיַּעֲקֹב וְדַאי אִיהוּ דְּיוֹקָנָא דְּעֵמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא מִסְטָרָא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוני
ר' בנימו שמואל שליט"א

דלבר, והא משה תמן הנה, אלא מסטרא דלגאנו הנה, דא מגופא, ודא מנשמתא, ובגין דא תרין
ירכין דעמודא דאמצעייתא שלים אינון נצח וזהו.

ומתי יהיה עמודא דאמצעייתא שלים, כד אתחבר בשכינתא, הדיא הוא דכתיב (שם יז) ויעקב נסע
ספתה ויבן לו בית, הדיא הוא דכתיב (שם כב) ויבן יי' אלהי"ם את הצלע, ביה הוא זמנא דאתחבר
עמה, ויבא יעקב שלם (שם לג יח), ביה הוא זמנא תהא סופה שלימתא, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר, אפא אפא, אמאי אתמר ביומא קדמאה דסבות, ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר (ויקרא כג א), אמר ליה פרי מאני קרבא בימינא נטלין לון, ובאלין מאני קרבא
אינון ישראל רשימין דנצחין דינא, מתל למלפא דהנה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הו
ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר תסתפלון באלין דרשימין במקאני קרבא
בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר דא אתרוג, דאיהי
שכינתא, לבא, דאיהו עקרא דכל אברין דגופא, דאינון תלת הדסים, ולולב ותרי בדי ערבה,
לבא באמצעייתא, ואברין סחור סחור ליה, ובגין דא אתרוג דא שכינתא, והכי אוקמוהו מארי
מתניתין, אי נטלה בוכנתו, ואי עלה חזוית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי לשכינתא, דאתמר
בה (שיר ד ז) בלף יפה רעיתי ומום אין בה.

פפת תמרים דא לולב, ועליה אתמר נפרצו עליו פסול, בגין דדא איהו מקצין בנטיעות, מאן
דמברך עלה ביומא קדמאה דסבות, בגין דאיהו קשורא ויהודא דכלא, ח"י עלמין, דאיהו לקבל
ח"י חולין דשדרה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה לשדרה, ורזא דלולב צדיק
פתמר יפחה, ודא איהו (דה"א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ותרגם אנקלוס דאחיד בשמיא
ובארעא.

וצריך לנענעא ח"י נענעין בשית סטרין, דאינון חותם מזרח ביה"ו וכו', שית הוי"ו דאית בהון
תמני סרי אתוון, וכלהו רמיזין בספר יצירה בשית סטרין, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, מוליד
ומביא למאן דארבע רוחות העולם דיליה, מעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא דיליה.

תלת הדסין גוף ותרין דרועין, ואינון לקבל עינא וכנפי עינא, תרי בדי ערבות לקבל תרין שוקין,
ולקבל תרין שפון, וכד אינון פלהו אגודה חדא בלולב דאיהו שדרה, מה פתיב (שיר השירים ז ט)
אמרתי אעלה בתמר, א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הדס, פלהו אתעבידו לקבל ארבע מינין
דמרפבתא, הרוב בהון איהו יהו"ה (דף כט ע"ב) וצריך לסדרא בהון בהקפה, פגוונא דמזבח,
ולמאן לגו, דאתנטעו אליו נטיעין ביה, ורזא דמלה נקבה תסובב גבר (ירמיה לא כא), נקבה נ' מן
גו, גבר ג' מן גו, ג"ן הוא כליל תלת וחמשים סדרין דאורייתא דבכתב, ושבע יומין דסופות, הא
שתין לקבל שתין מסכתות.

שמיני עצרת חג בפני עצמו, ביה נביעו דאורייתא, לאשקאה אילנא, דאיהו נטוע בגן, ושרשוי
וענפוי איהו, פגוונא דחוג הארץ (ישעיה מ כב), דכל חגין מתחגגין בה.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוני
ר' בניהו שמואלי שליט"א

תשיעא בְּרַנְה וְדָא אִיהוּ רַנְנוּ צַדִּיקִים בִּינִי (תהלים לג א), וְדָא דְרַנְנָא דְצַדִּיק ח"י עֲלָמִין, מִתְמַן רַנְה,
וּבִיה פּוֹרְקָנָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה כג ה) צִמַּח צַדִּיק, (זכריה ו יב) וּמִתְחַתֵּינוּ יִצְמַח, מִתְחַתֵּינוּ וְדָא,
הִהִיא דְאִיהִי עֲשִׂירִית לְכָלָא, וְצַדִּיק נְטִיל מְשֻׁמָּא לָא, וְעִמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא מִימִנָא, הִדָּא הוּא
דְכְּתִיב (דברים לג ב) מִימִינוּ אִשׁ דֵּת לְמוֹ.

בְּהִהוּא זְמַנָּא דִּיהוּן תְּרִין שְׁמֵהן פְּחָדָא, אֲתַעְרָא בְּרַתָּא דְמִלְכָא, בְּשִׁיר חֲשִׁירִים וּמְשָׁלִי וְקַהֲלָת,
דְּאִינוּן (מ"א ה יב) שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מְשָׁל, תְּלַת יוֹדִי"ן, דְּאִינוּן תְּלַת טַפִּין דְּמוֹחָא, דְּנַחֲתִין מִן י', וְלֹאן
אֲתַמְשְׁכוּ לְגַבֵּי צַדִּיק, דְּאִיהוּ קִשְׁתַּת הַבְּרִית וּמַה דִּיהוּ קִטָּן אֲתַעֲבִיד גְּדוּל, וְרַזָּא דְמִלָּה שׁוֹפֵר הוּלָךְ
פְּזֵר גְּדוּל, מְתִי יְהִא זְרִיק חִץ בְּדִיּוֹקָנָא דָא..

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עֲלָאִין אֲתַתְקִנוּ וְאִזְדַּרְזוּ בְּמַאֲנֵי קַרְבָּא לְגַבֵּי חוּיָא, דְּאִיהוּ מְקַנְנָא בְּטוֹרִין
רַבְרַבִּין, וְאִיהוּ קִטִּיל לְאָדָם קַדְמָאָה, וְלִכְל דְּרִין דִּיהוּ אֲפַתְרִיה, וּבְגִין דָּא פְּרוּזָא נְפִיק בְּכָל יוֹמָא,
מָאן דְּקִטִּיל הִהוּא חוּיָא דְּאִיהוּ מְקַנְנָא בְּטוֹרִין רַבְרַבִּין, יְהַבִּין לִיה בְּרַתָּא דְמִלְכָא, דְּאִיהִי צְלוֹתָא,
דִּיתִיב עַל מַגְדָּלָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (משלי יח י) מַגְדָּל עַז שָׁם יִי בּוֹ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָּב.

אֲדַהֲבִי הָא רַעֲיָא מְהִימְנָא קָא אֲתִי, בְּכַמְהָ עֲאִנִּין וְתוֹרִין וְאֲמַרִין, וְחוּטְרָא בִּידִיה, סָלִיק עֵינֵיה
לְמַגְדָּלָא, וְחָמָא חַד בַּר נִשׁ עוֹלִימָא צַדִּיק שְׁמִיה, דִּיהוּה יְתִיב עַל מַגְדָּלָא, קִשְׁתָּא בִּידוּי, וְהוּה זְרִיק
חֲצִים לְגַבֵּי חוּיָא, וְדָא אִיהוּ פְּזֵר גְּדוּל, וְחוּיָא לֹא הוּה חֲשִׁיב לֹון.

וְקִשְׁתָּא אִיהוּ לִישְׁנָא דְפּוֹמָא, אֲגוּזָא דְקִשְׁתָּא דְפּוֹמָא, חוּט חֲשִׁנִי חוּט שְׁל קִשְׁתָּא, דְּבִיה הוּה צַדִּיק
זְרִיק חֲצִין, דְּאִינוּן מְלֻזְלִין דְּצְלוֹתָא, לְגַבֵּי חוּיָא, וְחוּיָא לֹא הוּה חֲשִׁיב לֹון, וְלֹאן בְּגִין חֲלִישׁוֹ דְצַדִּיק
ח"י עֲלָמִין, אֲלָא בְּגִין חֲלִישׁוֹ דִּיהוּה דְזְרִיק לֹון דְּאִיהוּ צַדִּיק דִּלְתַתָּא מְנִיה, פֵּד לֹאן אִיהוּ שְׁלִים,
וּבְגִין דָּא לֹא חֲשִׁיב לֹון.

עַד דְּאֲתָא רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְנְטִיל חִץ חַד וְזְרִיק לְגַבֵּיה, דָּא בְּתַר דָּא בְּצְלוֹתִיה, (שם ז כג) עַד יִפְלַח
חִץ כְּבֹדוֹ דְחוּיָא, דְּאִיהוּ סַמָּא"ל אֵל אַחַר, דִּתְמָן יְסוּדִיה וְעַקְרִיה, וּבְגִין דָּא הַכְּבֹד פּוֹעֵם, בְּמַאי
פּוֹעֵם, בְּמָרָה דְאִיהִי דְבוּקָה בִּיה, וְדָא סַם הַמּוֹת נּוֹקְבָא דִּילִיה, וְנִבָּא דִּילִיה יוֹתֶרֶת הַכְּבֹד, יוֹתֶרֶת
אֲתַקְרִיאַת, דְּבְתַר דְעַבְדִּית נְאוּפִין יְהִיבַת שִׁיּוּרִין לְבַעֲלָהּ, וְזִנְבָא אִיהִי שְׁפָחָה דִּילִיה, בְּמָרָה
כְּעִים, וּבְזִנְבָא קִטִּיל, מָרָה אִיהִי פְּרַצוּף דִּילִיה, יוֹתֶרֶת זִנְב דִּילִיה, כְּגוּוֹנָא דְאָדָם, דְעַבִּיד לִיה
פְּרַצוּף וְלְבַתֵּר זִנְב, דְּהִיא אָדָם רַע אֲתַקְרִי, וְדָא כְּגוּוֹנָא דְדָא, דָּא אָדָם דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְחַיִּי,
וְדָא אָדָם דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְבַתֵּר דִּיפְלַח חִץ כְּבֹדוֹ, זְרַע יוֹרָה פְּחִץ לְגַבֵּי כְּלָה, יו"ד זְרַע דְּאֲתַמְשֵׁף מִינִיה וְדָא ז', וְאֲתַמַּר בָּהּ
(שמואל א ב כ) לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה, וְדָא בַת עֵינ, בֵּית קַבּוּל לְזְרַע דְּאִיהוּ ז' וְדָא, מַאי מַטְרָה, דָּא יִרַח
בֶּן יוֹמוֹ; סִיתְרָא קוּדִישָׁא, מַטְרָה אִיהִי וְדָא לְבַת עֵינ, נְקוּדָה זְעִירָא מְלֻזְנִין, לְגַבֵּיה הוּה שְׁלַח חֲצִים
בְּרַחֲמֵי דְעֵינִין, מַטְרָה וְדָא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי אֲגִינַת עַל יִשְׂרָאֵל מִחוּיָא בִישָׁא סַמָּא"ל.

וּלְמֵאן (דף ל ע"א) דַּאיְהוּ אַגְיַנַת עֲלֵיהּ, אַתְמַר בֵּיהּ (תהלים צא ה) לֹא תִירָא מִפְּחַד לְיָלָה מַחֲזֵן יַעֲוֶף יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֹּךְ לָךְ, דָּא אַבְר מִן חַסִי, צַדִיק, וְתַחַת כְּנָפֵיו תִּתְחַסֶּה, אֵינֹן ה"ה, דַּאֲת ז' אֵיהוּ אַבְרָתוֹ פְּלוּל י"ו, גּוּפָא דִילֵיהּ ו', רִישָׁא דִילֵיהּ י', גְּדַפּוּי ה"ה, וּבְגִין דָּא וְתַחַת כְּנָפֵיו תִּתְחַסֶּה צְנָה וְסוּחְרָה אַמְתוֹ, צְנָה וְסוּחְרָה שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, אַמְתוֹ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, רִישָׁא דִילֵיהּ חֲכָמָה עֲלָאָה, צַדִיק אֵיהוּ בְּעֲלָמוֹ כְּדַמּוּתוֹ, וְפָאָה אֵיהוּ מֵאן דְנָטִיר בְּרִית מִלָּה, וְאוּרִייתָא דַּאֵיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דִּתְרוּיְהוּ מְגִינִין עֲלֵיהּ, חַד בְּעֲלָמָא דָּא, וְחַד בְּעֲלָמָא דַּאֲתֵי.

תקונא ארביסר

בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אַתְמַר (שמות כג יט) רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ תָּבִיא בֵּית יי' אֱלֹהֵיךָ, לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֵב אֱמוֹ, תָּא חֲזִי חֲכָמָה עֲלָאָה עֲלָה אַתְמַר (שם יג כ) קִדֵּשׁ לִי כָל בְּכֹר, דְּכָל בְּפוּרִים עַל נְשָׁמָה אַתְקִרֵּאוּ, וְשְׂכִינְתָא מִתְמָן אַתְקִרִיאת בְּכוֹרָה, חֲכָמָה וְדַאי עֲלָה אַתְמַר (יחזקאל מד ל) רֵאשִׁית כָּל בְּפוּרֵי כָל, וּבְרָא בּוּכְרָא דִילָהּ קְדָמָאָה דְכֹלָא דָּא ו' עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא.

בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ תָּרִי סְמִכֵי קִשׁוּט, מֵאֵי אַדְמַתְךָ שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, וְאֵנֹן כָּל בְּפוּרֵי כָל מִסְטָרָא דְצַדִיק דַּאֵיהוּ כָל, וְשְׂכִינְתָא אֵיהִי אַרְעָא דְבֵיהּ גְּדֻלִין וְצַמְחִין אֶלְנִין, דַּעֲלָה אַתְמַר (ירמיהו כג ה) צִמַח צַדִיק, דַּאֵיהוּ עֵץ פְּרִי, אֵילָנָא רַבָּא וְתַקִּיף עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, עֲשֻׁבִין וְדִשְׁאִין דַּאֵינֹן תְּלַמְדֵי חֲכָמִים מִתְמָן צַמְחִין בְּגוּ, בְּגִין דַּאֵיהִי אוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה.

וּמֵאן אֲשַׁקִי וְרוּי (נ"א ורבי) בַּה אֶלְנִין וְעֲשֻׁבִין וְדִשְׁאִין, מַעֲזֵן גְּנִים, דַּאֵיהִי חֲכָמָה רֵאשִׁית כָּל בְּפוּרֵי כָל, וּמֵאֵן נִפְקָא מַעֲזָנָא דְמֵיָא, מִבֵּית יי', הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יואל ד יח) וּמַעֲזֵן מִבֵּית יי' יֵצֵא, וּבְגִין דָּא (שמות כג יט) רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ תָּבִיא בֵּית יי' אֱלֹהֵיךָ, וְכֵן רֵאשִׁית דְּעֲאֵנִי וְאַמְרִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים יח ד) וְרֵאשִׁית גִּזְו עֲאֲנָה תִתֵּן לוֹ.

וּסְמִיךְ לֵיהּ לְרֵאשִׁית בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ וְכו' לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֵב אֱמוֹ, מֵאֵי הָאֵי לְגַבֵי הָאֵי, קָם רַבִי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, פֶּתַח בְּקֹלָא סְגִיא וְאַמְרָה, אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵיךָ נְחִית הָבֵא בְּרִשׁוּתָא דְמֵאֲרָךְ, וְאַנְהִיר עֵינֵיהוּ דְאֶלִין סְבִין בְּהָאֵי מְלָה, דְלֹא יִתּוֹן לְמִיכַל בְּשׂוֹר בַּחֲלָב.

אַדְהֵכִי הָא אֱלֹהֵיךָ קָא נְחִית וְלֹא אַתְעַפְּב, אָמַר בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְהָא רִזָּא דָּא וְדַאי אֵיהוּ רִזָּא דְלֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׂוֹר וּבְחַמּוֹר יַחְדָּיו (דברים כב ו), כִּד בּוּכְרָא דַּאֵיהוּ יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, לֹא אַתְיִין לֵיהּ לְבֵית יי', חֲלָב אַתְעַרְב בְּבִשְׂרָא, וְגֵרְמִין לְאַתְעַרְבָּא שׂוֹר בְּחַמּוֹר, וְדָא אֵיהוּ פְּלִאִים מִן דְלֹא בְּמִינֵיהּ.

אָמַר רַבִי שְׁמַעוֹן, אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵיךָ, וְהָא שׂוֹר אֵיהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיוֹ, וְחַמּוֹר מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, דָּא אֵיהוּ פְּלִאִים טַב וּבִישׁ, אַבְל חֲלָב אֵיהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדַכְיוֹ, אָמַר לֵיהּ וְדַאי הֵכִי הוּא, אַבְל הָאֵי רִזָּא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקִרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נִפְשׁ חֵידָה לְמִינָהּ (בראשית א כד), דַּאֲרָף

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

על גב דאינון מסטרא דדכיו, בלהו אינון דכר ונוקבא, ואינון זוגין, ומאן דנטיל ממה דלאו איהו מיניה, ההוא בר דאתרכיב מתרווייהו, עליה אתמר (שמות כג יט) לא תבשל גדי בחלב אמו.

אמר בוצינא קדישא בודאי פען איהו מלה בדוכתהא, ודא איהו ברירא דמלה, ודא איהו, מלאתה ודמעה לא תאחר (שם כב כח), פמה דאתמר שפא יקדמנו אחר ברחמי, חובא דא דערב בר נש טפה בוכרא בזווגא גדה שפחה גויה זונה, דא גרים דנטיל אחר בת זוגיה, ואיהו מדה לקבל מדה, (דף ל ע"ב) ובגין דא ראשית בפורי אדמתה תביא בית יי' אלהיך, לא תבשל גדי בחלב אמו, דההוא בר איהו ערבוביא דנפיק פלאים, מאתתא דלאו מיניה, דאיהי פנגהו, ובגין דא זכה עזר, בת זוגיה דאיהי עזר ליה באורייתא בפקודא בדחילו וברחימו, עזר לו בעלמא דין, ובעלמא דאתי, ואם לאו, אחרא דלאו איהו מיניה, איהי פנגהו, לאזבדא ליה מתרין עלמין, וכל דא גרים ליה בגין דלא נטיר טפה קדמאה לבת זוגיה.

ועם כל דא אם חזר בתשובתא, עליה אתמר (ישעיהו ו י) ושוב ורפא לו, ויהיב ליה בת זוגיה, דאתמר ביה (משלי ג ח) רפאות תהי לשרה, ואיהי דיוקנא דאורייתא, דאיהי אסוותא ואיהי חיים, הדא הוא דכתיב (שם יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ואתתיה איהי בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, אורייתא איהי טוב, הדא הוא דכתיב (משלי ד כב) פי לקח טוב נתתי לכם, ואתתיה איהי בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (שם יח ב) מצא אשה מצא טוב, סוף סוף עשר מלין אתמר בהאי, ועשר בהאי, והא אוקמוה חבריא.

תקונת המיסר

בראשית דא ישראל, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, ראשית בלא ערבוביא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לא הוה ליה הרפכה ממינא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לית ליה הרפכה דצריד ביה נטירו לגבי בת זוגיה דאיהי ה', ובגין דא ראשית תבואת ה', לית ביה פגמו, הדא הוא דכתיב (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, לית ביה פסולת, (צריד למחוי נטיר) איבא דא למלכא אתחזי, ובגין דא (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דדא איהו עץ החיים, דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה, נטירא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, עלה אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, גם לרפות בת זוגיה, סם חיים דיליה, ואיהו נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, ומאן דבעי לנטלא בת זוגיה, פגון אורייה דאקדים לדוד, אתמר ביה (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דבת זוגיה דצדיק איהו מצה שמורה, לגבי מצה שלימה עשירה, ומאן גרים דא למחוי בת זוגיה מצה שמורה לגביה, בגין דנטר טפה דיליה, ומאן דפגים טפה דיליה, אתקרי בת זוגו מצה פרוסה לחם עני, ורזא דמלה כל מאן דמזלזל בנהמא, או בפירורין דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיה אפתריה, אלא צריד לנטרא טפין דיליה, דלא יזיק לון באתר דלא אצטריד.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל'י שליט"א

ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו, ואוקירו דלהון לנטרא
טפה קדמאה, דלא יעביד בה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון בגלותא, ונסיונא
דלהון באשא וספינא, שזיב לון משריפה וחרג דלהון.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישפן ישראל בטח בדר
עין יעקב, אתמר הכא בטח בדה, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) וי' בדר נחננו ואין
עמו אל נכר, לא אתערבון בבנוי ערבוביא דגירום, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח,
דעליהו דזרע יעקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תפיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה ממין
אחרא, פן זרעיה הוו נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא, וכל מאן דנטיר אות
ברית זכי למלכו, (דף לא ע"א) כגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון
כל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישורון מלך,
זכאה איהו מאן דנטר ברית.

תקונא שיתסר

בראשית דא חלה, הדיא הוא דכתיב (במדבר טו כ) ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה, והא
אוקמוהו דאדם חלתו של עולם הוה, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדיא הוא
דכתיב ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה ליי', מאי חלה, אלא שבועה מינין אינון, חטה
ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, דהוא דבש תמרים.

חטה אילנא איהו דאכיל מינה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה
ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהו שכונתא, כלילא משבועה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך
לאפקא מינה חלה, ומיד חל על תהיא טפה, ויהיב ליה זרע כליל מתרנייהו דאיהו ו', ורזא
דמלה ה"א לקם זרע (בראשית מז כז).

ובגין דא חלה ודאי איהי פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם,
צריכה איהי לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהי טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהי אטפת שרגא דיליה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה כליל
שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות
את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודיא איהו
אשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

איהי שפיכת דמים דאדם, אזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם נדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בנדה ובחלה ובתדלקת הנה, עד פאן רזא דחטה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותריין אתוון דאורייתא.

תקונא שיבסר

בראשית, עלה אתמר (עי דברים יח ד) ראשית מעשר דגנדה, ודא מלכות דאיהו מעשה, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשה, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.

ובגונא דא בזונגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למחוי זרעא נקיה בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבל בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, למחוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשורין אינון דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשה, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון פהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהו, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן בלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין לשתיין, באן אתה ביסוד ח"י עלמין, אשתאר י"ד מן יסוד, דא שכנינתא תתאה, כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע סרי אתוון דקודשא בריך הוא, דכלילן בה, ודא איהו ובגיד הנביאים אדמה (הושע יב יא).

ס"ו מן יסוד, אנון לקבל שית דרגין דכרסיא, דאתמר ביה (מלכים א י ט) שש מעלות לפסא, ואת ו' סליק ב' דאיהי עטרה דברית לשתיין, שית זמנין עשה, וסלקין לשתיין לקבל שתיין גלגלין דסחרין לקרסיא, וקרסיא תמן שכנינתא.

דאיהי דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר ובגיד הנביאים אדמה, ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יי' פיט, על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון רשימין, אתקרי דמיון, ועל שם דכל

נהרין דלעילא מינה, בה אתחזין אתקריאת מראה, הדא הוא דכתיב (שם ו) 'י' במראה אליו
אתודע, בסתימו דעינין, אתקריאת מראה בחלום, ורוא דמלה אני ישנה ולבי ער (שיר ה ב),
ובפתיחו דעינין איהו מראה בהקיץ, ותרין ממנן תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן
דאתקרי בשם תרוייהו, ממנא על תרין מפתיחין אליו.

מסטרא דעמודא דאמצעייתא איהי שכינתא מראה בהקיץ, ומשה בסטריה, דכתיב ביה (במדבר
יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי' יביט.

מסטרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א לעתיד לבא), אתקריאת מראה
בחלום, והוא דאתחזיא בה, מסטרא דגופא, איהו יהו"ה עמודא דאמצעייתא, דאתנטיל מתרין
סטרין, ואיהו רכיב על ארבע חיון דאינון פני אדם פני אריה פני שור פני נשר, יו"ד ה"א וא"ו
ה"א אתקרי מלגא דגופא, ואיהו אדם לשבת על הפסא.

למאן דאיהו אדם אתחזיא ליה בדמות אדם, למאן דאיהו פשאר חיון אתחזיא ליה בדמות חיון
דכרסיא, לכל חד כפום חיליה, ואל יתהלל המתהלל השגל ליה, אלא בשכינתיה, דלא יכיל
לאשגא ליה שום נביא וחזיה אלא בשכינתא, ואית אדם לעילא מאדם, מסטרא דחכמה, פ"ח
מ"ה ודאי, ואתמר ביה חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכלהו תבריא, ואמר רעיא מהימנא, רבן דכל נביאיא, קום אתער משנתה,
דאנת איהו בכל נביאיא פגוונא דשמשא, דסיהרא וככביא מניה נהרין, ולית לון נהורא מסטרא
אחרא, ובזמנא דאנת אתכנישת מעלמא, אתמר בהון (איוב ג ט) יחשכו ככבי נשפו, קום אנהיר
נהורה.

ולא עוד, אלא בזמנא דאנת אתכניש מן עלמא, ביתא דנבואה, דאתמר בה (שם ז) לא בן עבדי
משה בכל ביתי נאמן הוא, איהי סתימא, קום אפתח לה, דאיהי ביתא עלאה גניזא, דכל גניזין
דלעילא סתימין דמלפא עלאה תמן, ואנת הוית כבן בית, בן דההוא ביתא, בי"ת, ב' אימא (ד
לב ע"א) עלאה, י' חכמה אפא, ת' תפארת, בן בית דלעילא, ואנת הוית בדיוקניה, דבההוא בית
לא הוה רשו לנביא וחזיה לאעלא תמן אלא ברשו, ואנת הוית עאל בלא רשו, כברא דמלפא
דלית תמן תרעא סתימא ליה.

ולא עוד, אלא דנביאיא אחרנין, לא הוו עאלין למחמי למלפא, אלא בשעתין ידיעאן, וביומין
ידיעאן, פגוונא דאשפחנא באחרן דהוה עלאה מפלהו, דאתמר ביה (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת
אל הקדש, אלא בזאת יבא אחרן אל הקדש, כל שפן אחרנין, ואנת בכל שעתא ושעתא, ובכל
יומא דאנת בעי הוית עייל למחוי למלפא.

ולא עוד, אלא כל נביאיא, הוו חזין נבואה דלהון באברין דמלפא, כל חד וחד באבר ידיעא ולא
יתיה, מנהון ברישא דמלפא, מנהון בנימין דרישא, דאנון ככביא ומזלי דלית לון חושפנא, מנהון
בעינין, מנהון באודנין, מנהון באנפין, מנהון בחוטמא, מנהון בפומא מנהון בצואר, מנהון

בגדים, מנהון בקומה דאיהו גופא, מנהון בשוקין, מנהון באות ברית, מנהון בלבושין דמלפא,
דלא הוה לון רשו לאסתפלא יתיר.

אבל משה בכל אבר, ובכל אתר הוה משיג נבואה דיליה, ובכל אבר ואבר איהי הוה נחתא
לגביה, מה דלא הוה הכי לשאר כל נביאיא, דכל חד סליק לאבר דיליה, דנשמתייה הוה אצילות
מההוא אבר, וההוא אבר הוה ליה אבוי.

וברתא דמלפא איהי היכלא דכל אבר ואבר, מצודה דכל אבר ואבר, אדנ"י איהו פחשפון היכל, ל,
ובגין דא אתמר (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, יהו"ה איהו בכל אבר ואבר, אדנ"י היכל, יהו"ה
בכל אבר ואבר ואיהי נבואה דכל אבר ואבר, מראה דכל אבר ואבר אתקרי, וכל אבר ואבר
אית ליה ספירה ידיעא, היכלא דכלהו שכינתא תתאה אדנ"י, וכמה ממנן נטורי תרעין אינון
להיכלא, דלא יעלו תמן נביאיא אלא פרשו.

קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא פמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין דהיכלא,
ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואיהי סתימא לגביהו, עד דאנת תיתי תמן איהי לא אתפתחת,
למלפא דהו צריכי ליה עבדוי ואפרכסוי וממנן ושלטני ארעא למחזי עמיה, כל חד כפום צרכוי,
וכל חד כפום שלטנותיה, וכל חד כפום עסקוי, מה עבד מלפא, שוי כלא בידא דמטרוניתא,
ואמר כל מאן דבעי למשאל שאלתוי, ייתי למטרוניתא, דאיהי בית דילי בית י', היכל דילי, והאי
איהו (ירמיה ט כג) אל יתהלל המתהלל השפל וידוע אותי, כי אם בזאת.

בההוא זמנא דפקין בלהו לפתחא, דתמן סגרו"ן דסגיר, ותמן פתחו"ן דפתח, מיד ייתי רעיא
מהימנא, ויימא אדנ"י שפתי תפתח, קמ"ץ פת"ח, דא סגיר ודא פתח, תרין שפון (נ"א שבא)
שערי צדק, עליהו אתמר (שם קיח ט) פתחו לי שערי צדק.

מלגאו איהי סגולת"א, סגו"ל איהו בעלה, ואיהי סגולת"א, עטרה על רישיה, חל"ם עליה אתמר
(שם) אבוא בם אודה י"ה, אבו"א איהי עשר, דאיהי נקודת חל"ם, וביה (דף לב ע"ב) אודה י"ה דאיהו
פתח על בלהו, זה דא צרי, ואינון תרי סמכי קשוט, צדיקים יבאו בו (תהלים קח כ), דא צדיק דאיהו
אות ברית, בתרוניהו, איהו חיר"ק תחות צר"י, ואיהו שור"ק, קשורא דתרוניהו, ובגין דא אודה פי
עניתני ותהי לי לישועה (שם כא), דא שכינתא, דאיהי מספרא דצדיק שור"ק לגבי בעלה, קשורא
דיליה.

ואיהי חר"ק תחות צר"י, תרי סמכי קשוט, ואיהו סגו"ל תחות תרין דרועין, ואיהי חל"ם לעילא
בכתה, ובגין דא אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (שם), בלהו אמרין מאת יי' היתה זאת היא
נפלאות בעינינו (שם), בזמנא דאיהי לראש פנה אתקריאת רישא, ועלה אתמר (שיר ז ו) ראשך
עליך בכרמל.

כד סליקת לגבי מלפא, פמה מלאכין וכמה נשמתיין סלקין עמה, דאנון נימין דילה, דתלפין מינה
פענבין באתפלא, וכמה מלאכין ונשמתיין נהרין קדמהא דאתקריאו עיני יי', ועליהו אתמר (איוב

לד כא) פי עיניו על דרכי איש, וכמה פקודין סלקין קדמיהא, דאתקריאת בבבלהו מצות יי פרה מאירת עינים (תהלים יט ט).

וכמה מלאכין סלקין עמה, דאתקריאו אזני יי, דממנן על קלין דצלותין, ועל שיחת בני האדם, למשמע צלותין, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו פני יי, דאתמר בהון (יחזקאל א 1) ודמות פניהם פני אדם וגומר, נהרין בכמה גוונין, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו רוחין ואשין, דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכין רוחות משרתיו אש להט, דממנן על ריחא ותננא דקרובין, ואינון מארי דחוטמא.

וכמה מארי דקלין ודבורין דפומא סלקין עמה, דאתמר בהון (קהלת יב) פי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, וכמה מארי דצוארי סלקין עמה, דתמן קנה ושט, דממנן על קרובין וצלותין, דאתמר בהון (במדבר כח ב) את קרבי לחמי לאשי, ואלין אתקריאו אש"ם, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו מארי דידין, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, וכמה מארי דגופא סלקין עמה דאתמר בהון (דניאל יו) וגויתו כתרשיש, וכמה מארי דברית סלקין עמה דאתמר בהון (יחזקאל א כח) כמראה הקשת, ואנון מארי דאותות, וכמה מארי דרגלין סלקין עמה דאתמר בהון (שם) ורגליהם רגל ישרה.

וכד איהו בהיכלהא, בלהו נביא סלקין תמן, ודפקין לתרעא ואמרין אדני שפתי תפתח (תהלים נא ז), תלת קדמאין דצלותא אינון מסדרין שאלתין על נפשא, לאעלא בהון קדם עלת העלות, דתמן חיי נפשא, אמצעיות ממנן על שאלתין למשאל בעותהון על צרכי גופא, תלת בתראין מקבלין תיובתא דכל שאלתין מן מלכא.

ולעילא מפלהו יד פותבת, ולתתא מפלהו יד חותמת, הדא הוא דכתיב (איוב לו ז) וביד כל אדם יחתום, יד פותבת אורייתא דבכתב דאיהי לימינא, יד חותמת אורייתא דבעל פה דאיהי לשמאלא, אורייתא דבכתב דאיהי לימינא עליה אתמר (שמות יד ח) ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ודא עמודא דאמצעיתא, דאיהו אורייתא דאתיהיב מימינא דתמן חכמה.

אורייתא דבעל פה דתמן שכנינתא תתאה, פה אתקריאת מסטרא דצדיק, דהכי סליק פ"ה לחושבן מיל"ה, דאיהו כל פה, ובגין דא (איוב לו ז) וביד כל אדם יחתום, ואיהי לשמאלא, דתמן איהי אימא עלאה, דאתמר בה חתמנו לחיים, וצדיק על שמה אתקרי ספר חיים.

